

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ 11

κειμενα - ντοκουμεντα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ

Η ΣΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

"ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" CAHIERS D'ETUDES ANTIAUTORITAIRES

4,9

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ
Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ Νο 11

Cahiers d' études antiautoritaires

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

κείμενα-ντοκουμέντα

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τά κείμενα-ντοκουμέντα: «ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ – *Ἡ ζωή καί ὁ θάνατος ἑνός ἀναρχικοῦ*» ἐκδόθηκαν τόν Μάρτιο τοῦ 1983 ἀπό τή «*Διεθνή Βιβλιοθήκη*» στή σειρά τῶν τετραδίων «ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ – Cahiers d' études antiautoritaires». Ἐκδότης-ὑπεύθυνος: Χρήστος Κωνσταντινίδης, Ἴπλοδάμου 7, Παγκράτι.

Φωτοστοιχειοθεσία: ΦΩΤΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΕ, Κεραμικοῦ 23, τηλ. 52.45.846.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ τοῦ «*Πεζοδρομίου*» καί τῶν βιβλίων τῆς «*Διεθνoῦς Βιβλιοθήκης*»: Βιβλιοπωλεῖο «ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ» Δελφῶν 2 (καί Διδότου γωνία) τ.τ. 144, τηλ. 36.08.635, Ἀθήνα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

Ο σύντροφος πού συντάσσει τό «Πεζοδρόμιο» αὐτό, δέν θέλει νά ἀποκρύψει ὅτι ἡ ἐπιλογή τῶν κειμένων διαχέεται ἀπό τήν ἐπιθυμία του νά διαβρώσει τήν κυρίαρχη ἐφησυχαστική εἰκόνα, πού ἔχει ἐντυλώσει στά κεφάλια τῶν ἀγνοούντων ἡ ὀργάνωση τοῦ ψέματος, δεδομένου ὅτι τό θεμελιώδες ζήτημα γι' αὐτήν, εἶναι ἡ μετατόπιση τοῦ πεδίου σύγκρουσης ἀπό τή ριζική κριτική τῆς κοινωνικῆς ὀλότητος στήν κατατεμαχισμένη καί ἐπομένως ἀνώδυνη καί δίχως προοπτικές προβολή ἐπαναφομοιώσιμων αἰτημάτων.

Ο συντάκτης δέν δίστασε, οὔτε πρὸς στιγμήν, νά ἀγνοήσει ὅλη τήν ἐκ τῶν ὑστέρων «συνωμοσία θορύβου» πού ἡ ἀκατάσχετη ἀρθρογραφία, ἰδιαιτέρα τοῦ τύπου τῆς ἀριστερᾶς τοῦ κεφαλαίου, πρόταξε σάν ὑγειονομική ζώνη γύρω ἀπό τήν ἐπίφοβη πραγματικότητα. Οἱ 14 ναυτεργάτες τοῦ «AEOLIAN WIND», μετὰ τήν πρώτη ἔκπληξη, θά πάθουν νά εἶναι οἱ αἰμοδιψεῖς «στασιαστές» («Ριζοσπάστης», 2.3.77) μέ τούς ὁποίους «ἡ Βραζιλιανή ἀστυνομία ἔδωσε τρίωρη μάχη γιά νά καταστρίψει τή στάση καί νά ἀπελευθερώσει τόν πλοίαρχο πού ἐκρατεῖτο ὡς ὄμηρος μαζί μέ τή σύζυγό του», καί πού πρόκειται «νά δικαστοῦν στήν Βραζιλία γιά στάση καί ἀνατρεπτικές ἐνέργειες» («Βῆμα», 5.2.77) γιά νά μεταμορφωθοῦν ἀπό τίς ἀνάγκες τῆς ἐπαναφομοιωτικῆς διαδικασίας σάν ἀπό κτύπημα τοῦ ραβδιοῦ τῆς Κίρκης, σέ ἄκακα ἀρνάκια «πού διαμαρτυρήθηκαν γιά – κατά τή γνώμη τους – παραπτώματα τοῦ πλοίαρχου καί ἀπευθύνθηκαν στήν προξενική Ἀρχή τῆς πατρίδας τους». («Ἐλευθεροτυπία», 4 Ἰουλίου 77).

Καί ὅμως, ἀρκεῖ μιά ματιά, εἴτε στό ἀναρχικό ὑλικό τοῦ Προξενείου τοῦ Ρίο Ἰανέιρο καταγραμμένο τήν ἴδια μέρα τῆς στάσης, εἴτε στά ὑπόλοιπα ἐπίσημα κρατικά κείμενα, εἴτε ἀκόμα στά ἀνέκδοτα κείμενα τοῦ Λιβερέτου γιά νά ἀποσαφηνισθεῖ μέ τήν πλέον κρυστάλινη διαφάνεια αὐτό πού δέν εἶναι ἡ στάση: ἡ διεκδίκηση ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδεσματολογίου.

Καί χωρίς ἀμφιβολία, μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι εἶναι ἡ ἀνάγκη ἀποφυγῆς, δικαστικῶν καί διοικητικῶν κυρώσεων, οἱ διώξεις, οἱ φυλακίσεις καί ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπομόνωσή τους ἀπό τό διεκδικητικό κίνημα τῶν ναυτεργατῶν πού κατέστησε τούς στασιαστές τοῦ «AEOLIAN WIND» εὐάλωτους στήν προβολή – ἀναπαράγωγή τῆς μερικῆς ἀλήθειας καί στή συσκότιση – εὐνοουχισμό τῆς διαβρωτικῆς γιά τή συμφιλιασμένη κοινωνία ὀλότητάς της. Νά γιατί ἀγνοήσαμε καί τά περισσότερα ἀπό τά κείμενα πού οἱ ἴδιοι ἀργότερα δημοσίευσαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τόν Παναγιώτη Λιβερέτο πρόθεση τοῦ συντάκτη εἶναι ἡ καταγραφή μέσα στό σημείωμα αὐτό ὅλων ἐκείνων πού δέν διαφαίνονται ἢ ἀποκρυπτογράφονται μέσα ἀπό τά δημόσια ἔγγραφα.

Ξέρει ὅμως πολύ καλά, ὅτι δέν θέλει, ὅτι ἀποτελοῦσε ἄμεσο βίωμα νά τό ἀναπαραστήσει. Ἡ ὑποκειμενικότητα δέν ἐπιδέχεται γενικεύσεις καί ἡ σκιαγράφησής της ἀποτελεῖ ριψοκίνδυνο καί ἐνίοτε, ὑποπτό ἐγγεῖρημα. Παρ' ὅλα αὐτά, θέλει νά ἐλπίζει ὅτι εἶναι ἀρκετοί οἱ σύντροφοι ἐκεῖνοι, πού ὁ καθένας ξέχωρα, ἔχει νά θυμηθεῖ τό μερικό ἐκεῖνο πού διαχέει τήν ὀλότητα τῆς ὑποκειμενικότητάς του.

Γεννημένος τό 1947 στήν Κεφαλονιά από μιά φτωχή οἰκογένεια, πού τήν κόρη της ὡς φόρο τιμῆς πρὸς τήν Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων τήν ὀνομάζει Φρειδερίκη, ὁ Παναγιώτης Λιβερέτος θά φοιτήσει στήν Σχολή Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ στήν Κεφαλονιά καί θά ὀργανωθεῖ στή «*Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη*».

Στό στρατό ἀρνούμενος νά συμμετάσχει στήν πατριωτική παρέλαση τῆς 21ης Ἀπριλίου καταδικάζεται σέ τρίμηνη φυλάκιση καί κλείνεται στίς φυλακές τοῦ Ἐφταπύργου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐντάσσεται στό Ἀναρχικό κίνημα τόν Ἰούλιο τοῦ 1976 μέσω τῆς «*Ἐπιτροπῆς γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ γερμανοῦ ἀγωνιστῆ Ρόλφ Πόλε*». Ὄταν μιά ομάδα μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς συγκροτημένη πάνω στή βάση μιᾶς κατ' ἐξοχήν νομικιστικῆς υπεράσπισης καί κατά συνέπεια τρομοκρατημένη μπροστά στίς δραστηριότητες πού ἀναπτύσσονταν (διαδηλώσεις, κλείσιμο τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἐπίθεση στούς φασίστες στά Ἐξάρχεια, σύγκρουση μέ τά ΜΑΤ), ὑποσκάπτουν μέ πλήρη συνείδηση τήν ἴδια τήν ὑπαρξη τῆς Ἐπιτροπῆς, μέ μιά σειρά ἀθέμιτων καί ἀνεπίτρεπτων ἐνεργειῶν πού θά κορυφωθοῦν στή χωρίς ἔγκριση τῆς συνέλευσης, συνέντευξη τύπου, ὅπου ἐν ὀνόματί της καί ἐνάντια σέ ὅλες τίς ἀποφάσεις της «*καταδικάζουν*» τήν πρακτική τοῦ Ρόλφ Πόλε, ἡ αὐτοδιάλυση της ἀποτελεῖ τετελειμένο γεγονός. Ὁ Παναγιώτης Λιβερέτος θά συνεχίσει νά συμμετάσχει στίς πενιχρές πλέον δραστηριότητες τῆς «*Ὁμάδας γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ γερμανοῦ ἀγωνιστῆ Ρόλφ Πόλε*» ἡ ὁποία ὀργανώνει τήν τελευταία συγκέντρωση στά Προπύλαια.

Λίγο πρὶν φύγει γιά τά καράβια ἀγωνιοῦσε νά δγάλει μιά ἀναρχική ναυτεργατική ἐφημερίδα. Ἡ προσπάθειά του παρ' ὅλο πού εἶχε ἔτιμο τό ὑλικό ναυάγησε. Ἐφυγε γιά τά καράβια καί τόν χάσαμε γιά μερικούς μῆνες. Ἐπὶ τῆς ἐφημερίδας μάθαμε γιά τή στήση στό «*AEOLIAN WIND*». Ἐπιστρέφει τόν Φλεβάρη.

Συμμετέχει στίς δύο ὀργανωτικές συναντήσεις τῶν «*ὁμάδων ἀναρχικῶν ἐργαζομένων*» γιά τήν «*Πρωτομαγιά Ἐνάντια στή Μισθωτή Ἐργασία*», καί στούς βανδαλισμούς τῶν «*κουκουλοφόρων*» γιά τήν ἐκτροπή τῆς «*Πρώτης Ἐθνικῆς Ἐνωτικῆς Πρωτομαγιάς*» τῆς ἱερῆς συμμαχίας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ προλεταριάτου.

Ἀποκαλύπτοντας μιά ἀγνωστη πτυχή τῶν γεγονότων ἡ ἐφημερίδα ὄλων τῶν ἐπίσημων ἐξουσιῶν – «*Τό Βῆμα*» γράφει στίς 3 Μαΐου 77: «*Τά ἐπεισόδια τά δημιούργησε μιά ἑκατοντάδα ἀναρχικῶν πού κατηγοροῦσαν τά κόμματα, καί εἰδικά τήν ἀριστερά, σάν... ἐκμεταλλεῦτες τοῦ λαοῦ – γιά νά μὴν ἐπαναλάβουμε ἐδῶ τή χυδαία λέξη πού χρησιμοποιήσαν στίς προκηρῆξεις τους. Ἡ κυβέρνηση διὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐργασίας καί μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ κ. ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, μίλησε γιά «ἐξτρεμιστές τῆς ἀριστερᾶς» κάνοντας μάλιστα ἀναφορά σέ συγκεκριμένες ὀργανώσεις τῆς ἐξωκοινοβουλευτικῆς ἀριστερᾶς, μαοϊκῶν ἀποχρώσεων. Ἀλλά, στήν πραγματικότητα, τά μέλη τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν ἦταν ἐκεῖνα πού πρὶν ἀπό τήν ἀστυνομία, (Ἐπογραμμοποίηση τοῦ «*Βήματος*») πρὶν ἀκόμη ἐμφανισθοῦν στό χῶρο τῶν ἐπεισοδίων τά εἰδικά σώματα γιά τή διάλυση τῶν συγκεντρώσεων, ἐπετέθησαν (Ἐπογραμμοποίηση τοῦ «*Βήματος*») κατά τῶν ἀναρχικῶν καί τοὺς ἀπώθησαν ἀπό τό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου».*

Μιά μέρα ἀργότερα στίς 4 Μαΐου 77 σέ συνέντευξη πρὸς τήν «*καθωσπρέπει*» «*Καθημερινή*» ὁ Χρ. Μπίστης, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ ΕΚΚΕ ὁμολογεῖ ἀπροκάλυπτα ὅτι: «*Ἐποχώρησαν (οἱ ἀναρχικοί) στή Στουρνάρα. Ἐκεῖ προσπάθησαν νά στήσουν ὁδοφράγματα καί νά κάψουν ἰδιωτικά αὐτοκίνητα. Τοὺς ἐπιτεθήκαμε καί ἐμποδίσουμε τήν πραγματοποίηση τῶν σχεδίων τους. Θέλω νά τονίσω ὅτι ὅλες οἱ ἐνέργειες τῶν*

«*ἀναρχικῶν*» ἦταν ἄσκοπες καί ἀδικαιολόγητες. Στίς 1 καί 30 τό μεσημέρι σταμάτησαν ὅλα καὶ διαλυθῆκαμε ἥσυχα».

Στίς 8 Μαΐου 1977 στή δίκη πού ἀκολουθεῖ, ὁ σκηνοθέτης Θ. Μαραγκός μέ ἐντολή τῆς ἡγεσίας τῆς Μαρξιστικῆς Λενινιστικῆς ὀργάνωσης ΕΚΚΕ, καταθέτει ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νά συμβάλλει στήν ἀποκάλυψη τῆς ταυτότητας καί στή σύλληψη τῶν προδοκατόρων, προσφέροντας στή Δικαιοσύνη τό φίλμ πού κινηματογράφησε ὅπου «*φαίνεται καθαρὰ* (μέ ἀκάλυπτο πρόσωπο) *κάποιοι «ἀναρχικός» πού πετᾶ ἐναντίον τοῦ Μπλόκ τοῦ ΕΚΚΕ στό πολυτεχνεῖο, μιά βόμβα Μολότωφ καί οἱ ἀστυνομικοὶ πού τόν βλέπουν ἀδρανοῦν*» («*Νέα*», 9 Μαΐου 1977).

Γιά νά τοῦ στερήσουμε τό ἄλλοθι τῆς ὑποκριτικῆς ἄγνοιας, ὅσον ἀφορᾷ τήν ταυτότητα τοῦ «*προδοκάτορα*», ἀρκεῖ νά τοῦ ὑπενθυμίζουμε τό ὄνομά του πού ἤδη γνώριζε: Παναγιώτης Λιβερέτος.

Μέσα ἀπό ἓνα λαβύρινθο συνεχῶν διώξεων, πού ἀρχίζει μέ τή στέρηση τοῦ ναυτικοῦ φυλλαδίου γιά 30 μῆνες ἀπό τό Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό μετά τήν ἔφεση «*ὑπέρ τοῦ νόμου*», ἀπό τόν Ὑπουργό Ναυτιλίας Παπαδόγωνα, θά καταλήξει στίς φυλακές Κορυδαλλοῦ, καταδικασμένος σέ δύο χρόνια φυλακή «*δι' ἀπρόκλητον καί ἐν ψυχρῶ ἐπίθεσιν*» ἐναντίον τοῦ μαρξιστῆ δικηγόρου τῶν πλοιοκτητῶν Παναγιώτη Βρεττοῦ.

Δέν θά πρέπει νά παραλείψουμε νά ἀναφερθοῦμε στό ρόλο πού ἔπαιξαν στήν ἐξόντωση τοῦ Λιβερέτου, οἱ μαρξιστικοὶ δόθοροι τοῦ «*Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶ*». Ἔχω μπροστά στά μάτια μου μιά ἐνυπόγραφη καταγγελία δικηγόρου ὅπου ἀνάμεσα στό ἄλλα ἀναφέρει ὅτι: «*Τήν 10ην Μαΐου 1977 κατά τήν ἐκδίκασιν (...) παρίσταντο ἕξ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς ὁ δέ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Κνω. Ρεσβάνης ὀρισθεῖς ὑπό τοῦ ἄνω Δ.Σ. ὡς ὑπερασπιστής τοῦ Παν. Βρεττοῦ, ἀνέγνωσεν ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. διά τῆς ὁποίας ἐζητεῖτο ἡ «παραδειγματική τιμωρία τοῦ Παν. Λιβερέτου»*.

Μέσα στή φυλακή κάνει 15 μέρες ἀπεργία πείνας. Συντάσσει ἓνα κείμενο σχετικά μέ αὐτήν πού πολυγραφεῖται ἀπό μιά ομάδα ἀναρχικῶν συντρόφων του καί κυκλοφορεῖ στήν Ἀθήνα σέ 2000 ἀντίτυπα. Στήν ἔφεση ὁ δικηγόρος Βρεττός ἀναγκάζεται νά ἔλθει σέ συμβιβασμό μπροστά στό θόρυβο πού δημιουργεῖται. Βγαίνουντας ἀπό τόν Κορυδαλλό, τά πράγματα θά πάρουν πιά δραματική τροπή. Ἡ ἀπόγνωσή του θά κορυφωθεῖ ὅταν ἡ οἰκονομική ἀνέχεια τῶν ναυτεργατῶν συντρόφων του, θά κατορθώσει αὐτό πού δέν κατόρθωσαν οὔτε οἱ διώξεις οὔτε οἱ βραζιλιανοὶ κομμάντος: τῆ διασπορά τους. Ἔτσι τήν ἐποχή πού ὁ Λιβερέτος συνεχίζει νά σέρνεται στό δικαστήρια καί τίς φυλακές οἱ περισοῦτοι σύντροφοί του, ἔχουν μαρκάρει, τσακισμένοι οἰκονομικά ἀπό τήν πολύμηνη παραμονή τους στήν Ἀθήνα. Βρίσκοντάς τον ἀναγκαστικά ἀπομονωμένο ἡ κοινωνία τῆς σύφιλῆς θά τόν κτυπήσει σάν χταπόδι. Ἀπό δῶ καί πέρα, εἴτε μιλάμε γιά αὐτοκτονία εἴτε γιά δολοφονία θά πρέπει νά ἐνοοῦμε τό ἴδιο πράγμα

Ἄν «*ὁ καλός ἀναρχικός εἶναι ὁ νεκρός ἀναρχικός*» τότε μπορούμε νά δεβαιώσουμε μέ ἐλάχιστες πιθανότητες λάθους, πῶς «*ὁ θαμμένος στή λάσπη ἀναρχικός εἶναι ὁ ἰδανικός ἀναρχικός*». Καί ὁ ἀπανθρακωμένος Παναγιώτης ὑπῆρξε ὁ ἰδανικός ἀναρχικός.

Ἡ μητέρα καί ἡ ἀδελφή του, μέ ὑπεύθυνη δήλωση στόν τύπο θά ἰσχυρισθοῦν ὅτι ὑπεύθυνοι γιά τό θάνατό του εἶναι οἱ «*ὁμοϊδεάτες τον κομμουνιστές!*»

Ἡ «*Αὐγή*», αὐτή ἡ σεμνοκαθλωμένη φεμίνιστρια πού σφίγγει κατὰ κανόνα τά κωλομέρια γιά νά γαμηθεῖ κατὰ τό ἥμισυ, θά σπεύσει νά δηλώσει «*ἕστερα ἀπό ἐπικοινωνία μέ*

τήν Κ.Ο. Πειραιᾶ, ὅτι ὁ δικηγόρος Βρεττός δέν εἶναι μέλος οὔτε ἔχει κανενός εἶδους σχέση μέ τό ΚΚΕ ἐσωτερικοῦ», καί ὅτι «ὅσον ἀφορᾷ τούς κομμουνιστές τοῦ ΚΚΕ ἐσωτ. καί τούς ναυτεργάτες συναδέλφους του, κανείς ποτέ δέν εἶπε: «Καλά νά πάθει, γιατί ἦταν τροτσκιστής». Αὐτοί τόν συμπαραστάθηκαν ἀποφασιστικά καί ἀνιδιοτελῶς στόν ἀγώνα του καί τήν περιπέτειά του» καί «ποτέ δέν τόν κατηγοροῦσαν γιά ἀναρχικό, ἐξτρεμιστή καί στασιαστή» («*Αὐγή*», 24 Σεπτεμβρίου 77).

Ἐμμοῖθα παγερός δημοσιογράφος τοῦ ΚΚΕ στό συνδικαλιστικό του ὄργανο «*Ἡ Ναυτεργατική*» (1 Σεπτεμβρίου 1977, ἀρ. φ. 37, σελ 2) δέν θά παραλήψει νά τονίσει – γιά νά ὑπενθυμίσει στόν καθένα τήν τύχη πού τόν ἀναμένει ἂν ἐκτροχιασθεῖ, ὅτι: «*πάνω ἀπ' ὄλα, τό γεγονός ὅτι τελικά δέν μπόρεσε νά βρεῖ σωστό πολιτικό προσανατολισμό, ἔκαναν τόν Παναγιώτη Λιβερέτο νά βρεθεῖ μέσα σ' ἕνα καταθλιπτικό ἀδιέξοδο πού τόν ὀδήγησε στό τόσο θλιβερό καί μοιραῖο τέλος*»

Ἡ «*Ὁμάδα γιά μιᾶ Προλεταριακή Ἀριστερά*» γοητευμένη ἀπό τήν ἐπιπόλαια διαπίστωση, ὅτι μέ τή μεσολάβηση συγγενικοῦ προσώπου κατόρθωσε νά κουβαλήσει τό φέρετρο, ἀρέθηκε νά πιστέψει, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Παναγιώτη, μπορεῖ νά προσφερθεῖ γιά μιᾶ ὁποιαδήποτε ἐκμετάλλευση γιά νά τόν μετατρέψουν ὅπως ὁ «*Μαχητής*» μέ τό θάνατο τοῦ Σιδέρη σέ πολιτικό κεφάλαιο μέ ὑψηλό ποσοστό κέρδους. Καί ἂν τό δυστύχημά τους ἦταν τό ἀπλό γεγονός ὅτι ὁ Παναγιώτης ἦταν γι' αὐτούς ξένος, τότε πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι τό δυστύχημα τῶν συντρόφων του, πού παρευρέθηκαν στήν κηδεία του, ἦταν ἡ ἀδυναμία τους νά τούς ἐπιλύσουν τήν κάπου ἐναγώνια προσδοκία τους, προσφέροντάς τους πτώμα πρὸς ταφήν, ἕναν δικό τους.

Σ' αὐτήν τήν ἐποχή τῆς παγωνιάς πού οἱ αὐτοκτονίες ἔχουν λιγοστεύσει καί πού μονάχα ἡ «*λευκή γραμμούλα*» ὑπόσχεται τήν ἄσπρη μέρα, πού οἱ προδότες φοροῦν τά χρώματα τοῦ χαμαιλέοντα, καί πού ἡ ἀποκατάσταση σέ ἕναν κόσμο πού κυριαρχεῖται ἀπό τά ἐμπορεύματα καί τίς τιμές τους τείνει νά γίνει ἡ πεμπτούσια κάθε ἀτομικῆς προσπάθειας, ἐμεῖς οἱ τόσο λίγοι – καί λιγότερο ἄθωοι – ἐναπομείναντες, ἀνατρέχουμε πίσω, σέ μιᾶ ἐποχή ἄθωότηας.

Ἄν μνημονεύουμε λοιπόν τόν Παναγιώτη δέν εἶναι γιατί ἔβαλε τέλος στόν καθημερινό του θάνατο. Ἀρκετοί, πρὶν καί μετά ἀπό αὐτόν, μέσα σέ αὐτήν τήν «*κοινότητα*» πού ὁ ἔμμοῖθα ἐκστασιασμένος θαυμαστής τῶν κουβανέζικων ψυχιατρειῶν «*πού συνδράζουν τό ἠλεκτροσόκ καί τήν χειρωνακτική ἐργασία*» ὀνόμασε «*Γκέτο τῶν Ἐξαρχείων*» – τό ἴδιο ἔκαναν. Εἶναι ἀπλά, γιατί ἔδινε ρέστα.

Ἡ ἀνικανότητά του νά προσαρμοσθεῖ στό συφιλιασμένο κόσμο πού ζοῦμε καί ἡ παθιασμένη του ἐπιθυμία νά βιώσει «*ἐδῶ καί τώρα*» τό «*ὄργιο ἐκεῖνο τῆς ἀλήθειας ὅπου κανείς δέν θά παραμείνει ἐγκρατής*» ἀγνόησε ἐτσιθελικά, ὅτι ἀντιρροῦει, σέ μιᾶ πραγματικότητα πού συνθλίβει.

Φθινόπωρο 1979

Ἐνας σύντροφος τοῦ Παναγιώτη Λιβερέτου.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Ἡ σύνταξη τῶν ντοκουμέντων καθώς καί ἡ συγγραφή τοῦ κειμένου «*ένός συντρόφου τοῦ Παναγιώτη Λιβερέτου*» ἔγιναν τό φθινόπωρο τοῦ 1979. Δέν τά ἀναπλάσαμε. Ὡς ἐκ τούτου ἐκφράζουν τή διανοητική καί κυρίως συναισθηματική κατάσταση τοῦ συντρόφου ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

M/V ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΪΝΧΟΦ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ

Στις 31 Ιανουαρίου 1977 έμεις τό πλήρωμα τού φορτηγού πλοίου *M/V AEOLIAN WIND* κηρύξαμε τό πλοίο κοινωνική περιουσία τών εργαζομένων. Ἡ ἐνέργειά μας αὐτή εἶχε ἕνα σωρό ἀδυναμίες, πού εἶχανε τή ρίζα τους σέ μᾶς τούς ἴδιους. Ἔτσι δέν εἶχαμε ὑπορέσει νά καταλάβουμε πώς τό βαπόρι πού ἔμεις δουλεύουμε καί κινεῖται πρέπει στή συνέχεια νά μᾶς κάνει νά ζοῦμε σάν ἄνθρωποι καί ὄχι σά δοῦλοι ἢ ρομπότ. Ἔτσι πού νά μήν εἴμαστε κάποια νούμερα πού ὑπακούουν χωρίς ἀντίρρηση, καί πού μεταφέρουν ὄλο καί πλιό γρήγορα. Τό βαπόρι ἔπρεπε νά εἶναι δικό μας. Γιά μερικές μέρες, παρ' ὅλες μας τίς ἀδυναμίες στάθηκε δυνατό νά καταλάβουμε τό βαπόρι, νά φτειάξουμε τίς δικές μας ἀπιτροπές ἀπό ὄλους ὄσους πήραμε μέρος στήν κατάληψη, καί νά κάνουμε ἔλεγχο στίς ἀποθήκες τροφίμων, στά ψυγεῖα καί στίς δεξαμενές πόσιμου νεροῦ.

Ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειές μας τρόμαξαν στήν κυριολεξία τά τσιράκια τού Κεφάλαιου στό πλοίο. Τό ὅτι κατάφεραν νά χτυπήσουν τό κίνημά μας στό καράβι ὀφείλεται πέρα ἀπό τίς δικές μας ἀδυναμίες στίς καλές ὑπηρεσίες πού πρόσφερε τό Ἑλληνικό προξενεῖο τού *RIO* στό Κεφάλαιο, καί ἡ Βραζιλιάνικη Χούντα. Μιά ὀλόκληρη νύχτα τα ἐπίλεχτα σώματα τῆς Βραζιλιάνικης στρατιωτικῆς ἀστυνομίας (ἡ ἀντίστοιχη ΕΣΑ), σώματα τού Ναυτικοῦ καί κομμάντος, χτυποῦσαν τό βαπόρι μας. Τώρα στήν Ἑλλάδα μᾶς ταλαιπωροῦν. Τό *YEN* -ὄργανο τού ἐφοπλισμοῦ- μᾶς στήνει τή μιά δίκη πίσω ἀπό τήν ἄλλη.

Παρ' ὅλ' αὐτά, τίποτα δέν εἶναι ἱκανό νά σβύσει ἀπό τή μνήμη τό μήνυμα πού στείλαμε στούς ναυτεργάτες καί στούς ἐργάτες ὄλου τού κόσμου:

- * Τό βαπόρι κοινωνική περιουσία τών εργαζομένων.
- * Νόμος εἶναι τό δικιο τού ἐργάτη.

4.9.76: Τά περισσότερα μέλη τού πληρώματος πού πήραμε μέρος στήν κατάληψη τού πλοίου ναυτολογηθήκαμε στόν Πειραιᾶ. Τό πλοίο βρισκόταν σ' ἕνα ντόκο ἐπισκευῶν στή Δραπετσώνα. Ἡ ἐπισκευή του κράτησε περίπου δεκαπέντε μέρες κι ὅπως γίνεται συνήθως φροντίσανε μόνο ὅτι εἶχε νά κάνει μέ τήν κίνησή του, δηλαδή ἀρκεῖ νά δουλεύει ἡ μηχανή του γιά νά κινεῖται. Ὅτι εἶχε σχέση μέ τίς ἀνέσεις καί τήν ἀσφάλεια τού πληρώματος, τίποτα ἀπολύτως. Τό καπνιστήριο τού πληρώματος καί τών ἀξιωματικῶν χάλια, οὔτε μιά καρέκλα ὄρθια, ἡ τραπεζαρία τού πληρώματος σέ μαῦρα χάλια, τά ὀπέδα στίς καμπίνες ἐρείπια. Γιά τήν ἀσφάλεια, τά φῶτα ἀνάγκης δέν ἄναβαν, οἱ βάρκες ἦτανε σέ ἄθλια κατάσταση, γιά τή μηχανοκίνηση ζητήσαμε ἀνταλλαχτικά καί μᾶς ἀπάντησαν... ὅτι τό ἐργοστάσιο ἔκλεισε. Τά φῶτα πορείας - κλειδί γιά τήν ἀσφάλεια τῆς ναυσιπλοΐας- δέν λειτουργοῦσαν, ἡ ἀντλία πυρκαγιᾶς πού βρίσκεται στό μηχανήμα πηδαλίου δέν δούλευε.

Καί ὅμως παρ' ὅλες αὐτές τίς ἐλλείψεις τό λιμεναρχεῖο ἔδωσε τό Ο.Κ. καί ἔτσι φύγαμε ἀπό τόν Πειραιᾶ. Μετά ἀπό τρεῖς-τέσσερις μέρες ταξίδι φτάσαμε στήν Ταραγκόνα τῆς Ἰσπανίας. Στήν Ταραγκόνα δέν μῆκε τίποτα φρέσκο στό βαπόρι. Ὁ καμαρωτός, τσιράκι τῶν ἀφεντικῶν, προσπαθοῦσε νά μᾶς χορτάσει μέ χαμόγελα. Ταχτικά ἔστηνε αὐτί καί ὅτι ἄκουγε, ἔτρεχε καί τό ἔλεγε στόν ἄλλο μπᾶσταρδο, τόν καπετάνιο. Κάθε Σάββατο ἔπρεπε ν' ἀλλάζει τά ροῦχα, πετσέτες καί σεντόνια. Πότε ἄλλαζε τά σεντόνια καί ξεχνοῦσε τίς πετσέτες, πότε τό ἀντίθετο καί πότε ξεχνοῦσε καί τά δύο, λόγω φόρτου ἐργασίας ὅπως δικαιολογιόταν. Στήν Ταραγκόνα, γιά νά δικαιολογηθοῦν, καμαρωτός καί καπετάνιος-ξέρανε τό παραμῦθι καλά-εἶπανε ὅτι δέν βρῖσκανε τίποτα φρέσκο γιατί ἦτανε λείει περίοδος γιορτῶν (Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά) καί ὄλα εἶχανε καταναλωθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά... ἀκόμα πολλά τρόφιμα ἔφευγαν γιά τήν Πορτογαλία γιά νά καλυφθοῦν οἱ ἐλλείψεις πού δημιουργοῦσε ὁ ἐπαναπρωτισμός τῶν χιλιάδων προσφύγων ἀπό τίς πρώην πορτογαλικές ἀποικίες-

ες, ακόμα λίγο, εφταιγε και τό γεγονός ότι ή Ίσπανία έκανε άνοιγμα πρός τή δημοκρατία και έτσι ό νόμος και ή τάξη κινδύνευαν, και στήν άγορά επικρατούσε άναρχία. "Όλο αυτό άποτελεί τήν πολιτική σαλάτα τών έλλήνων καμαρωτών και καπετάνιων. "Όσοπο πήρε από τό βαπόρι τίς 2000 πεσσέτες και διασκέδαζε κάθε μέρα μέ τά δικά μας χρήματα πού του είχαμε άναθέσει, και μάς άγόρασε μεταλλικά νερά, γιατί τό νερό του βαποριού ήτανε άδύνατο νά τό πιή κανείς. "Όσο για τό κρέας πού τρώγαμε πλησίαζε τό λάστιχο και για νά τό κόψεις χρειαζόσουνα πριόνι.

Γιά νά δικαιολογηθούν καπετάνιοι και καμαρωτοι, μπορείς ν' άκούσεις στά βαπόρια τά πιό άπίθανα-μπορούν νά σοϋ ποϋν καλοκαίρι στήν Ίσπανία ότι δέν έχει φρούτα γιατί έπεσε χαλάζι και περονόσπορος, στή Γερμανία ότι δέν βρήκαν μϋρες ν' άγοράσουν, στήν Άργεντινή δέν βρήκαν φρέσκο κρέας κι ένα σωρό ψευτιές. Έτσι κι οι δικόί μας Ξέρανε καλά τά παραμύθια τους.

Έδω όμως άρχίζει και ή δικιά μας αντίδραση, ένάντια σ' όλα τά στραβά. Ό ξνας άρχισε νά διαμαρτύρεται για τό φαγητό, ό άλλος για τήν καθαριότητα σίς καμπίνες, άλλος για τό πόσιμο νερό, τή μιά μέρα, και άλλος τήν άλλη μέρα για άλλα. Μαζί μέ όλα τά στραβά βρίσκουμε μιά μέρα, σκουλήκια στό κακό. Για όλ' αυτά ό καμαρωτός βρίσκει τή δικαιολογία, ότι για τό φαγητό φταίει ό μάγειρας. Πώς ήταν δυνατόν ό έρμος, τό κατεψυγμένο κρέας νά τό κάνει φρέσκο! Ή Ίσπανία ξαφνικά έχει κακά νερά, και μπορεί νάχει, αλλά σίγουρα δέν έχει σκουριές. Θί δεξαμενές του πλοίου δέν είχανε περάσει ούτε μιά φορά από επιθεώρηση στό διάστημα τών τριών χρόνων πού τό είχανε άγοράσει οι δικόί μας από τούς Σκανδιναυούς.

Στήν Ίσπανία μείναμε 4-5 μέρες και φορτώσαμε τσιμέντα για τή Νιγηρία. Μέρα μέ τή μέρα άρχιζαν νά ξεχωρίζουν ή ήρα από τό στάρι, δέν άργησε νά έμφανιστεί ή σπείρα τών χαφιέδων του καπετάνιου, ό γραμματικός, ό Α' μηχανικός και ό καμαρωτός. Από τήν άλλη πλευρά άρχισε τό πλησίασμα τών δυσαρεστημένων. Σιγά-σιγά έννοιωθε περισσότερη έμπιστοσύνη ό ένας στον άλλο. Ή σπείρα τών χαφιέδων προσπαθοϋσε συνέχεια μέ τίς γνωστές μεθόδους νά μάς σπάσει, δηλαδή άρχισαν νά κατηγορούν στον έναν τον άλλο, για νά πετύχουν νά βάλουν τούς μισούς νά ρουφιανεϋουν τούς άλλους μισούς. Αυτό....

(Σημ. του "Πεζοδρομίου": Τό κείμενο σταματά άπότομα. Τά υπόλοιπα χειρόγραφα έχουν χαθεί).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

ΤΟΥ «ΑΕΟΛΙΑΝ WIND» – ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28.1.1977 / 17.30 - Τήν ἔναντι ὦραν προσῆλθεν εἰς τό γραφεῖον μου ὁ Β' Μηχανικός καί μου ἐδήλωσεν ὅτι ἀπό μέρους τῶν ἀξιωματικῶν μηχανῆς αἰτούμεθα τήν ἐπακριβῶς τήρησιν τοῦ ἔδεσματολογίου χωρίς παρεκλήσεις. Τοῦ ὑπεσχέθην ὅπως θά γίνει δεκτόν τό αἴτημά των.

ΣΑΒΒΑΤΟ 29.1.1977 / 08.00 - Ὁ Β' Μηχανικός Λιβερέτος Π. μετά ὀρισμένων ἀξιωματικῶν καί μελῶν τοῦ πληρώματος προέβη εἰς στάσιν ἐργασίας. Εἰς ἐρώτησιν διά ποῖον λόγον, μου ἀπάντησεν ὅτι τό πρωτὸ ὁ Καθεῖς θά πρέπει νά τρώει "ὅτι θέλει καί ὄχι ὅτι προβλέπει τό ἔδεσματολόγιον". Ἐνώπιον δὲ τοῦ Ἰποψοῦ Γεωργίου Σπερδουκλή, Α' Μηχανικοῦ Βρεττοῦ Σωκράτη καί τοῦ θαλαμηπόλου Στρατῆ Ἰωάννου μου εἶπε ὅτι, "ἐγὼ δέν ἀναγνωρίζω οὔτε ἔδεσματολόγια, οὔτε νόμους, οὔτε προξενεῖα. Θά ἐπιβάλομε δικό μας ἔδεσματολόγιο, θά κάνομε ἐμεῖς παραγγελίας τροφίμων, θά ἐλέγχομεν ἐμεῖς τιμολόγια, καί ἐάν δέν γίνουιν τά αἰτήματά μας δεκτά θά ἀκίνητοποιήσομε καί τό πλοῖο ἀκόμα διακόπτοντας καί τίς φυλακές μηχανῆς. Ἀρκετά ἐκάματε ἐσεῖς κουμάντο, τώρα θά κάνομε ἐμεῖς". Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐζήτησα ἀπό τούς παρευρεθέντας ὡς ἄνω μάρτυρας ὅπως βεβαιώσουν τά διαμειφθέντα ἐγγράφως.

12.00- Ὁ Λιπαντής *Dvannah Sharma* διετάχθη ὑπό τοῦ Β' Μηχανικοῦ νά μὴν προσέλθῃ εἰς τήν φυλακὴν του 12-16. Ὁ ἀνωτέρω λιπαντής ὑπηρετῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπὶ δύο καί ἡμισυ ἔτη τὸν ἀγνόησε ἀπαντῶν ὅτι, "ἐγὼ, ἔχω φάει ψωμί ἀπό τήν ἑταιρείαν καί ἔχω ὑποχρέωσιν" μετέβην δὲ εἰς τήν φυλακὴν του.

ΚΥΡΙΑΚΗ 30.1.1977 / 08.00 - Δέν ἐκτελεῖται φόρτωσις λόγῳ ἀργίας.

08.10 - Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Β' Μηχανικόν, ἐπιφυλάσσομαι νά προσκομίσω αὐτόν ἐνώπιον τοῦ προξένου αὔριον πρωῖαν, ἵνα τοῦ ἐκθέσω τήν κατάστασιν τῶν ἀπαιτήσεών του. ΔΕΥΤΕΡΑ 31.1.1977 / 08.00 - Εἰδοποίησα τὸν Β' Μηχανικόν Λιβερέτον Παναγιώτην μέ τὸν Ἰποπλοίαρχον Γ. Σπερδουκλή ἐν συνεχείᾳ μέ τὸν Α' Μηχανικόν Βρεττόν Σωκράτην καί δύο φορές μετά τοῦ Ἀνθυποπλοιαρχοῦ Ἀνδρέα Βιτζιλαίου ὅπως προσέλθῃ μαζί μου εἰς τό ἑλληνικόν Προξενεῖον. Ὁ Β' Μηχανικός ὄχι μόνον δέν ἐδέχθη νά ποσέλθῃ ἀλλὰ καί ἠρνήθη νά ἐργασθῇ ζητῶν νά προβῇ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἑξαμενῶν ὕδατος-ἀποθηκῶν-ψυγείων, συμπαρασύρας καί τά κατωτέρω μέλη τοῦ πληρώματος: Φώτιον Μητρου, Ἐμίνουλου Ντεμεστίν, Βενετσάνον Γ., Δρούγκαν Κωνσταντίνον, Χαροκόπον Ἄντ., Λύκον Γεώργιον, Βουρδούρην Δ., Καλαῖτζάκην Ἐμ., Σουργιαδάκην Γ., Δεκουλάκον Δ. καί Χατζόπουλον Μ. Κατόπιν ἠναγκάσθη νά μεταβῇ εἰς ἑλληνικόν Προξενεῖον μετά τοῦ Α' Μηχανικοῦ καί ἐζήτησα τήν ἀπόλυσίν του. Ὁ Κος Πρόξενος ἀφοῦ ἤκουσεν τά ὑπέμῳ κατατεθέντα καί ἐδιάβασεν τὰς καταθέσεις τῶν παρευρισκομένων μαρτύρων ἀπέλυσεν τὸν Β' Μηχανικόν λόγῳ παραπτώματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρθρῶν 9-12, 46 τοῦ Π.Π.Κ.Ε.Ν.

15.00 - Τήν ἔναντι ὦραν ἐγνωστοποίησα εἰς τούς πράκτορας τοῦ πλοίου τήν ἀπόλυσιν τοῦ Β' Μηχανικοῦ καί οὔτοι συμφῶνως μέ τὸν Βραζιλιανόν νόμον μου ἔδωσαν ἕναν ὑπάλληλον τοῦ πρακτορίου συνοδευόμενον ὑπό ἀστυνομικοῦ μέ πολιτικῆ περιβολῆ ἵνα συνοδεύσει τὸν ἀπολυθέντα εἰς ἀεροδρόμιον.

16.00 - Ἐπέβην τοῦ πλοίου μετά τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου καί τοῦ ἀστυνομικοῦ καί ἐκάλεσα τὸν Β' Μηχανικόν εἰς τό γραφεῖον μου ἵνα τοῦ γνωστοποιήσω τήν ἀπόλυσίν του. Οὗτος ὅμως ἠρνήθη κατ'ἐπανάληψιν νά προσέλθῃ καί ὡς ἐκ τούτου ὁ πράκτορας καί ὁ ἀστυνομικός μετέβησαν εἰς τήν τραπεζαρίαν τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς συνάντησίν του. Ἐν συνεχείᾳ ὁ πράκτωρ καί ὁ ἀστυνομικός ἐγνώρισαν εἰς τὸν Β' Μηχανικόν τήν ἀπόλυσίν του ὑπό τοῦ ἑλλήνος προξένου, καί ἐπίσης ὅτι βάσει τοῦ Βραζιλιανοῦ νόμου εἶναι ἐκτός δυνάμεως πλοίου καί ὑποχρεοῦται ὅπως ἐγκαταλείψῃ

τό Βραζιλιανόν ἔδαφος. Τελικῶς ἀπεχώρησαν ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νά τόν πείσουν μετά ἀπό συνομιλίαν μία ὥρα.

17.30 - Ἐξῶθεν τοῦ πλοίου ἄρχισαν νά συγκεντρώνονται λιμενικαί δυνάμεις. Βλέποντας τό ἀνωτέρω γεγονός ὁ Β' Μηχανικός καί οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτόν ἀνήρτησαν τήν κλίμακα, ἐκρέμασαν πανῶ μέ ἐργατικά καί κομμουνιστικά συνθήματα, μουσική μαγνητοφώνου πού ἔλεγε "ὁ Πέτρος ὁ Γιόχαν καί ὁ Στράν ἔκαμαν φάμπρικα καί κατασκεύαζαν Τάνκς" κλπ. Συνθήματα ἐπάνω σέ σεντόνια (Εἴμαστε ἀπεργοί - Μπατίστα - ὁ Νόμος μέ τό μέρος τοῦ ἐργάτου, καί πολλά ἄλλα). Μετά ταῦτα ἄρχισαν νά συγκεντρώνονται ἀστυνομικαί καί λιμενικαί δυνάμεις.

19.30 - Ἐφθασαν ἐξῶθεν τοῦ πλοίου ὁ Λιμενάρχης τοῦ Ρίο καί ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής. Ἐπί πολήν ὥραν οἱ ἀνωτέρω ἀναφερθέντες μέλη τοῦ πληρώματος ἔδιωχναν μέ χειρονομία τάς ἀρχάς λέγοντας εἰς αὐτούς νά ἀπομακρυνθοῦν. Αἱ ἀρχαί ἀπαιτοῦσαν νά ἀποσυρθοῦν τά πανῶ, νά κατέλθῃ ἡ κλίμακα καί νά σταματήσῃ ἡ μουσική. Καί ὁ Λιμενάρχης καί αἱ Ἀστυνομικαί Ἀρχαί τοῦ Ρίο ἐστάθη ἀδύνατον νά μεταπίσουν τούς παρεκτρεπομένους.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΡΙΟ ΙΑΝΕΡΙΟ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

TELEATHINAI 15 212022 YEN GR
ΔΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑΙ
ΑΠΟ: YEN / ΑΛΣ / ΔΑΠ 3
ΠΡΟΣ: ΥΓΕΞ / 17ΗΝ Δ/ΣΗ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΩΠ: 021425 / 2 / 77

Σας κοινοποιούμε πιο κάτω δύο τηλεγραφήματα που εστάλησαν στην υπηρεσία μας από τον Έλληνα πρόξενο του *RIO DE JANEIRO* αναφορικά με στάση στο έλληνικό πλοίο *AEOLIAN WIND* για να λάβετε γνώση ///"Αρχεται///

RIO DE JANEIRO 310/307 01 1400 P1/51/50 MIJEM

Έσπερας χθές Δευτέρας 31-1-77 πλήρωμα Φ/Γ "*AEOLIAN WIND*" Ν. Πειρ. 4570 *OURANOS* Ναυτιλιακή εταιρία Κολοκοτρώνη 153 Πειραιά εστάσιασεν άφαιρσαν διακυβέρνησιν πλοίου παρά πλοιάρχου Γεωργίου ΚΑΡΔΑΜΥΛΑ *Stop*. Πλοϊον επρήκειτο άποπλεύση χθές διὰ *SANDOS* παραμένει δεμένος προβλήτα έσήκωσε σκάλα *Stop* Είσοδος σκάλας φραγμένη διὰ Έλληνικής σημαίας. Κατά μήκος της άνηρτημένα λευκά ύφασματα φέροντα άναρχικά συνθήματα δι' έρυθρών γραμμάτων *Stop*. Είδοποιηθείς μετέβην πάραυτα προβλήτα πλοίου ξνθα άνάμενεν άστυνομική δύναμις μετά Λιμενικών 'Αξιωματικών *Stop*.

Στασιασταί εύρισκόμενοι κουπαστήν πλοίου και σκάλαν ήρνήθησαν άρχικώς κατεβάσουν σκάλαν και έπιτρέψουν άνοδόν μου εις πλοϊον φωνασκούντες *Stop* Μετά ήμίωρον περίπου ήδυνήθην τούς πείσω έπιτρέψουν τήν άνοδόν μου *Stop*. Συγκεντρωθέντες άπαντες εις τραπεζορίαν ήρνήθησαν έπικοινωνίαν μου μετά πλοιάρχου ύποχρεώσαντές με άκούσω πρώτον αίτήματά των *Stop*. Στάσις ήρχισεν από κοινοποιήσεως δεύτερον μηχανικόν άπολύσεώς του λόγω πειθαρχικών παραπτωμάτων και εισόδου άστυνομικών έν πολιτική περιβολή, πλοϊον, έντολή πλοιάρχου διὰ μεταφορά άπολυθέντος άερολιμένα, παρά έπαναπατρισμόν Έλλάδα *Stop*. Άπολυθείς ήρνήθη έγκαταλείψη πλοϊον και συνεγειρεί τμήμα πληρώματος εις στάσιν *Stop*. Στασιασταί άπαντες Έλληνες τελοϋν υπό ήγεσίαν άνωτέρω άπολυθέντος όν ώρισαν εκπρόσωπόν των εις μέτ' έμού συνομιλίαν *Stop* Πρό πάσης συζητήσεως και κάτ' αυτήν έπανειλημένως έξύβρισαν άπαντας προξένους και Λιμενάρχας ώς συμφεροντολογικά όργανα πλοιοκτητών *Stop*

Διά βοής έδήλωσαν ότι στάσις συνεχισθή μέχρις άπολύσεως πλοιάρχου και άκυρώσεως άπολύσεως Β' Μηχανικού ή όμαδικού έπαναπατριισμού των δαπάναις τής εταιρίας *Stop*.

Παράλληλως προέβαλαν έπικουρικά αίτήματα ώς προς έδεσματολόγιον, ασφάλειαν πλοίου και όρους ύγιεινής άτινα θεωρούνται άπλώς προφάσεις δεδομένου ότι έδήλωσαν όμοφώνως ότι άνευ ρυθμίσεως θέματος άπολύσεως δευτέρου μηχανικού και άντικαταστάσεως πλοιάρχου δέν παραδίδουν πλοϊον *Stop*. Προσεπάθησα μέχρι ώρας δευτέρας πρώινης κατευνάσω πνεύματα και νουθετήσω άνεπιτυχώς *Stop* Τελικώς έπέτρεψαν συζητήσω μετά πλοιάρχου ιδιαιτέρως όστις έπέδειξεν διαλακτικότητα μή εύρουσαν άνταπόκρισιν *Stop*. Δημιουργηθέντος άδιεξόδου άνεχώρησα ίνα έπιστρέψω ύμερον πρωίαν *Stop*. Έζήτησα έπικεφαλής άστυνομίας έπιδείξη ύπομονήν και μή καταλάβη πλοϊον ώς έζήτει *Stop*. Λιμενάρχης έδήλωσεν ότι δέν έπιτρέψη άπόπλουν πρό διεξαγωγής άνακρίσεων *Stop* Παράκλησις παράσχητε όδηγίας *Stop* Κοιν. Πρεσβείαν Βραζιλίας ΔΟΥΚΑΣ ///Λήγει/// ///"Αρχεται///

RIO DE JANEIRO 142 01 1800 PAGE-1-50 AMPLIATION

Συνέχεια ήμετέρου σημερινού τηλεγραφήματος *AEOLIAN WIND Stop*. Μετά άναχώρησίν μου έκ πλοίου δευτέραν πρωϊνήν ώραν σήμεραν στασιασταί ήρχισαν χλευάζοντες Βραζιλιανήν άστυνομίαν ήτις κατόπιν τούτου ενεργήσασα έφοδον κατέλαβε πλοίων βιαίως ώραν τετάρτην πρωϊνήν και συνέλαβε στασιαστάς μετά λοιπών επιβαινόντων *Stop*. Κατ'άναφορά πλοιάρχου άστυνομία έρριψε πυροβολισμούς προς έκφοβισμόν και έθραυσε θύρας δωματίων προς σύλληψιν κρυπτομένων *Stop*. Ουδείς έτραυματίσθη άλλα άντικείμενα τινά προσωπικά φέρονται έξαφανισθέντα *Stop*. Άπαντες μετήχθησαν γραφεία όμοσπονδιακής άστυνομίας προς άνάκρισιν ένθα κρατείται είσέτι σκληρός πυρήν στασιαστών *Stop*. Λοιποί επέστρεψαν πλοϊον *Stop*. Πλοίαρχος μέ έπεοκέθη μεσημβρίαν μετά λήψιν καταθέσεώς του υπό όμοσπονδιακής άστυνομίας και έτηλεγράφησε σχετικώς έφοπλιστάς άναχωρήσας κατόπιν διά κατάθεσιν είς λιμενικήν άστυνομίαν *Stop*. Έκ στασιαστών είς μόνον άνθυποπλοίαρχος διέφυγε σύλληψιν άποκρυβείς πλοϊον *Stop*. Παρουσιασθείς προξενείον άνεχώρησε μετά πλοιάρχου προς παράδοσιν δεδομένου ότι κατεζητείτο *Stop*. Παρακολουθώ άνακρίσεις τηλεγραφήσω έξελίξεις και όνόματα στασιαστών *Stop* Κοιν. Πρεσβείαν Βραζιλία ΔΟΥΚΑΣ///Λήγει/// ΥΕ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ *TELATHINAI 15 212022 YEN GR*

RIO DE JANEIRO

ΠΡΟΣ: ΥΕΝ

213885 OGEF GR MSG 226 4.2.77

AEOLIAN WIND ΕΙΣ RIO BRAZILIAS

Άναφερόμενοι είς έπεισόδια προκληθέντα υπό 13 Άναρχικών ήγουμένων Β' Μηχανικού Παναγιώτη Λιβερέτου έχομεν τήν τιμήν να σās γνωρίσωμεν τά ακόλουθα *Stop*. 1. Πλοϊον απέπλευσεν έκ Ρίο διά Σάντος χθές έσπέραν 21.00 τοπικήν ώραν δι' ήν και αύθις σās εύχαριστοϋμεν *Stop*. 2. Πλοϊον προσεγγίσει Σάντος έντός τής αύριον όπου και άποστέλλομεν πλήρωμα προς κάλυψιν έλλείψων ότε θέλομεν επανέλθει *Stop*. 3. Δεδομένου πλοϊον παραμένη Σάντος επί τινας ήμέρας προς συνέχισιν φορτώσεως έκφράζομεν φόβους επαναλήψεως τών ίδίων έπεισοδίων είς περίπτωσιν καθ' ήν οί άναρχικοί οϋτοι άπολυόμενοι τών φυλακών έντός τής αύριον ώς μάς έγγνωρίσατε μεταβοϋν είς Σάντος προς ολοκλήρωσιν του άρξαμένου έργου των *Stop*. Όθεν παρακαλοϋμεν όπως ενημερώσητε σχετικώς τόν πρόξενον Ρίο κον ΔΟΥΚΑ *Stop*. Μετά τιμής *Stop*. *OURANOS*

MARITIME 213885 OGEF GR MSG 226 4.2.77

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΡΙΟ ΙΑΝΕΡΙΟ - ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Έν Ρίω Ίανέϊρω τῆς Βραζιλίας σήμερον τὴν 3ην ἡμέραν Πέμπτην τοῦ μηνός Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1977 ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Εὐστρατίου Δούκα προξένου ἐν Ρίω Ίανέϊρω καὶ Νικολάου Θεοφίλη τμηματάρχου Α' παρὰ τῷ Προξενείῳ Ρίου Ίανέϊρο ὡς δευτέρου ἀνακριτικῆς ὑπαλλήλου ἐνεφανίσθη ὁ κάτωθι μάρτυς ὅστις ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ταυτότητός του ἀπάντησεν ὅτι ὀνομάζεται Γεώργιος Σπερδουκλῆς (...) ἐτῶν 32, ἐπαγγέλματος ναυτικός Ὑ/ρχος Φ/Γ ΑΙΟΛΙΑΝ ΓΟΥΪΝΤ, (...) καὶ ὀρκισθεὶς ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸν Κώδικα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας κατέθηκε τὰ ἑξῆς:

(...) Αὐτὸ τὸ ἀνέφερα (Σάββατο 29 Ἰανουαρίου κατὰ τὴν 8 τὴν πρωτῆ) ἀμέσως στὸν Πλοίαρχον, πού κατέβηκε στὸ δεύτερο κατὰστρωμα, ὅπου ἦταν οἱ ἀπεργοὶ γιὰ νὰ δῆ τί συμβαίνει (...) Στὴν παρατήρησιν τοῦ Πλοιάρχου ὅτι τὸ νέον ἐδεσματολόγιον εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὴν πρωτῆ, ὁ Λιβερέτος, καθισμένος μπροστὰ στὸν ὄρθιον Πλοίαρχο καὶ μὲ ὕψος εἰρωνικῶς ἀπάντησε ὅτι πρῶτα ἀπ' ὅλα αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι παρόντες ναυτικοὶ ἤθελαν νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρήσουν τὴν ἀποθήκας τροφίμων καὶ νὰ πετάξουν ὅτι τρόφιμα ἐθεωροῦσαν ἀκατάλληλα, καὶ νὰ ἐλέγξουν τὴν δεξαμενὴν ποσίμου ὕδατος καὶ ἂν χρειάζονταν ἐπισκευὴς (τσιμεντάρισμα) θὰ ἔπρεπε νὰ γίνον. Ἐπίσης ζήτησε νὰ τρῶει ὁ καθένας ὅτι θέλει καὶ ὅσο θέλει τὴν πρωτῆ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν διατάξεις τοῦ νέου ἐδεσματολογίου, λέγοντας συγκεκριμένα "καὶ δέκα λουκάνικα νὰ θέλει κάποιος νὰ μορεῖ νὰ τὰ φάει". Εἶπε ἐπίσης ὅτι θέλουν νὰ ἔχουν πλήρη ἔλεγχον πᾶν τὴν τροφοδοσίαν τοῦ πλοίου, σχετικὰ μὲ τὴν παραγγελίαν, παραλαβὴν καὶ ὑπογραφὰς τιμολογίων, καὶ πρόσθεσε ὅτι "ἀρκετὰ μέχρι τῶρα ἔκανες ἐσὺ κουμάντο. Τώρα θὰ κάνω ἐγὼ". Ὁ πλοίαρχος δέχτηκε νὰ ἐπιθεωρήσουν ἀποθήκας καὶ τρόφιμα καὶ νὰ καταστρέψουν ὅσα θὰ θεωροῦσαν ἀκατάλληλα καὶ δέχθηκε ἐπίσης νὰ κάνει ὅ,τι ἐπισκευὴς ζητοῦσαν στὴν δεξαμενὴν ποσίμου ὕδατος. Εἶπε ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μαγειρεύεται ἰδιαιτέρο φαγητὸ γιὰ τὸν καθένα καὶ ἂν εἶχαν ἀντίθετη γνώμη μποροῦσαν νὰ πᾶνε στὸ προξενεῖο. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Λιβερέτου ἦταν: "ὅπως ξέρεις καπετάνιε ἐγὼ δὲν ἀνήκω σὲ κανένα Σωματεῖο, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀναγνωρίζω οὔτε Νόμους, οὔτε Ἀρχάς, οὔτε Προξενεῖα". Ὁ καπετάνιος τοῦ ἐζήτησε νὰ κάνουν ἀμέσως τὴν ἐπιθεωρήσιν γιὰ νὰ ἐργασθοῦν ἐν συνεχείᾳ, ἀλλὰ ὁ Λιβερέτος τοῦ ἀπάντησε ὅτι πρέπει πρῶτα νὰ συνεδρῶσιν καὶ νὰ ἀποφασίσουν. (...)

(Δευτέρῃ πρωτῆ, 31 Ἰανουαρίου). Κατόπιν τούτου ὁ πράκτορας καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπεχώρησαν τοῦ πλοίου καὶ ὁ πλοίαρχος ἀνέβηκε στὸ γραφεῖο μαζί μου. Πρὶν περάσει μισὴ ὥρα ἔφτασε στὴν προβλήτα ἕξω ἀπὸ τὸ καράβι ἕνα αὐτοκίνητο μὲ τέσσαρες ἀστυνομικοὺς πού κρατοῦσαν αὐτόματα, καὶ στάθηκαν εἰς ἀπόστασιν 20 μέτρων περὶπου. Ἐγὼ ἀπὸ τὸ φινιστρίνι τοῦ καπετάνιου παρακολουθοῦσα καὶ εἶδα μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα νὰ σηκώνεται ἡ σκάλα τοῦ καραβιοῦ καὶ τὸν Κ. Δρούγκα νὰ φράζει τὴν εἴσοδον τῆς σκάλας μὲ μιὰ ἑλληνικὴ σημαία. Αὐτὴ τὴν σημαίαν ἐγὼ καὶ εἶναι καταξέσκισμένη ἐπειδὴ τὴν ποδοπατοῦσαν. Ἦλθαν ἐπίσης καὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ καὶ ὁ λιμενάρχης πού ζήτησε νὰ ἀνέβει στὸ πλοῖο, ἀλλὰ τοῦ τὸ ἀρνήθηκαν ὁ Λιβερέτος καὶ ὁ Βιζηλαῖος (...)

Κατὰ τὴν 9 μὲ 9 1/2 τὴν βράδυν εἶδα τοὺς προαναφερθέντας Ἡλεκτρολόγον, Ναυκλῆρον καὶ Γ' Μηχανικόν νὰ ἀναρτοῦν μὲ θέα πρὸς τὴν προβλήταν καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς τρία ἄσπρα σεντόνια μὲ κόκκινες ἐπιγραφάς. Ἐκεῖνη τὴν ὥραν δὲν μποροῦσα νὰ δῶ τί ἔγραφαν, ἀλλὰ τὴν ἐπομένῃν Τρίτην 1ην Φεβρουαρίου ὅταν εἶδα τὴν κατὰθεσίν μου στὴν ἀστυνομίαν, μού ἔδειξαν τὴν φωτογραφίαν πού εἶχαν τραβῆξει καὶ στὴν ὁποίαν διαβάζονταν καθαρὰ τὰ ἑξῆς: 1.-BATISTA, 2.-M.V...MAINHOF (Γερμανίδα τρομοκράτις ὅπως μού ἐξήγησε ὁ ἀνακριτής), 3.-ESTAMOS EM GREVE καὶ κάτι ἄλλα πού δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς. Ἐπειδὴ οἱ ἐξεγερθέντες δὲν γνώριζαν πορτογαλικά,

ύπηρχαν όμως μέσα στο καράβι 2-3 γυναίκες έλευθερίων ήθων, πού είχαν συγκεντρωθεί στην καμπίνα του λοστρόμου Γ. Βενετσάνου, όπως μου είπε ο θαλαμηπόλος Ί. Στρατής, και έπειδή μερικές από τις έπιγραφές ήταν στα πορτογαλικά, έψαξα την καμπίνα του λοστρόμου και βρήκα να λείπουν 2 σεντόνια και ή κουβέρτα του ήταν σημαδεμένη με 3 κόκκινες μολυβιές μαρκαδόρου του ίδιου χρώματος όπως και οι έπιγραφές στα λευκά σεντόνια της σκάλας. Έκ τούτου έχω την γνώμη ότι οι έπιγραφές στα σεντόνια γράφτηκαν μέσα στην καμπίνα του λοστρόμου, οι μόν έλληνικές μάλλον από κάποιον στασιαστή, οι δέ πορτογαλικές από τις γυναίκες.(...)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΩΚΑ, ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗ. (...) "Αν θυμάμαι καλά, την Παρασκευήν 28 Ίανουαρίου, ενώ καθόμουνα μαζί με τον Α΄ Μηχανικό Σωκράτην Βρετόν, πέρασε ο Γ΄ Μηχανικός Μιχαήλ Γιάνναρος και είπε "αυτοί πάλι εΐναι πίσω και συνεδριάζουν". Ακούγοντας το αυτό συνεπέρανα ότι μεταξύ των συνεδριάζόντων θά περιλαμβάνετο και ο Β΄ Μηχανικός Παναγιώτης Λιβερέτος, διότι αυτός ήταν πάντοτε πού όργάνωνε τις συνεδριάσεις. Την έπομένην Σάββατο 29 Ίανουαρίου, άκουσα τον Α΄ Μηχανικόν να διαμαρτύρεται στον Πλοίαρχο ότι τό προσωπικό της μηχανής εκτός του Γ΄ Μηχανικού Μιχαήλ Γιάνναρου, δέν δούλευε λόγω άπεργίας και ως έκ τούτου κινδύνευε τό πλοίο να μείνη δίχως ήλεκτρικό (*black out*) (...)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΡΟΥ, Γ΄ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. (...) "Επέ- ρασε άλλη μισή ώρα περίπου και μετά άκουσα φασαρία στην έξωτερική πλευρά του πλοίου προς τό ντόκο. Πήγα άμέσως να δω τί συμβαίνει και είδα ότι ή σκάλα του πλοίου ήταν άνεβασμένη (...). Τί άκριβώς έγραφαν τά συνθήματα δέν μπορούσα να διαβάσω γιατί αυτά άντίκρυζαν τό ντόκο και εγώ ήμουν μέσα στο καράβι. "Όπως όμως μου είπαν οι παρευρισκόμενοι συνάδελφοί μου ναυτικοί του πλοίου ύπήρχαν συνθήματα ύπέρ του διεθνούς τρομοκράτου (*CARLOS*), μιάς Γερμανίδας Άναρχικής πού σκοτώθηκε τελευταία και άλλα συνθήματα. Συγχρόνως όλο σχεδόν τό πλήρωμα εί- χε μαζευτεί στην πλευρά του πλοίου και κάτω στο ντόκο ήταν μαζεμένοι άξιωματι- κοί του Βραζιλιανού Λιμενικού Σώματος και άστυνομικοί Βραζιλιανοί. "Από τό πλή- ρωμα πολλοί φώναζαν και μιλούσαν μαζί προς τους Βραζιλιανούς πού προανάφερα. Οι δικοί μας είχαν μαζευτεί όλοι μαζί και ένεργοΐσαν σαν μάζα, ψυχή της οποίας φαινόταν να εΐναι ο Γ΄ Μηχανικός Παναγιώτης Λιβερέτος, ο όποιος όπως προανάφερα είχε άπολυθεί. Οι δικοί μας φώναζαν διαμαρτυρόμενοι στους Βραζιλιανούς για την άκαταλληλότητα της τροφής στο πλοίο και για τή βρωμιά του πόσιμου νερού των δε- ξαμενών του πλοίου. "Αντιλήφθηκα επίσης τον πλοίαρχό μου κύριον Καρδαμύλα να καλεΐ από την γέφυρα επάνω, όπου βρισκόταν, τον έπικεφαλής των Βραζιλιανών Λι- μενικών, να άνέβει πάνω στο πλοίο για να μιλήσουν. "Ο άξιωματικός όμως αυτός πού όπως πληροφορήθηκα άργότερα ήταν ο Λιμενάρχης του Ρίο Ίανέιρο, έκανε νόημα στον καπετάνιο μου ότι δέν μπορεί να άνέβει γιατί ή σκάλα ήταν σηκωμένη. "Ο καπετάνιος δέν μπορούσε να κατέβει από την γέφυρα γιατί αυτοί πού ήταν μαζεμέ- νοι στην κουπαστή φώναζαν εξαγριωμένοι εναντίον του άποκαλώντας τον "κλέφτη", άπειλώντας τον ότι "θά πληρώσει για όλα" και ότι "άν δέν φύγει αυτός από τό κα- ράβι θά φύγουμε έμεις". "Ήταν τέτοιος ο άναβρασμός πού όπωσδήποτε ο καπετάνιος φοβούμενος για τή σωματική του άκεραιότητα δέν μπορούσε να κατέβει εκεί πού ή- ταν τό πλήρωμα. "Ήταν δηλαδή όλοφάνερο ότι κατά τή διάρκεια όλου αυτού του έ- πεισοδίου, οι φωνασκοΐντες είχαν στερήσει κάθε έξουσία από τον πλοίαρχο, στον όποιο καθόλου δέν υπάκουαν. (...)

"Εγώ δέν είχα κανένα παράπονο για τό έδεσματολόγιο, τό φαγητό ήταν και ά- φθονο και καλής ποιότητας. Τό νερό ήταν επίσης καλής ποιότητας. Συνεχίζοντας την έξιστόρισιν των γεγονότων προσθέτω ότι στις 8 ή ώρα πήγα στην καμπίνα μου και έκοιμήθηκα. Ξύπνησα ξαφνικά, πριν άκόμα ξημερώσει κατά τις 4 περίπου τό πρωΐ της Τρίτης 1ης Φεβρουαρίου, από δυνατά κτυπήματα στην πόρτα της καμπίνας μου. "Ανοιξα όσο πιο γρήγορα μπορούσα την πόρτα και χυμήξανε μέσα άστυνομικοί με κράνη και κλόμπς. "Αναστατώσανε την καμπίνα μου ψάχνοντας και έν συνεχεία με- κατέβασαν στην προβλήτα όπου βρισκόταν ήδη ο καπετάνιος, ο όποιος εξήγησε στους άρμόδιους Βραζιλιανούς ότι εγώ δέν είχα σχέση με τή φασαρία και έτσι ένω οι πε- ρισσότεροι άλλοι όδηγήθηκαν στην άστυνομία έμένα με όρισμένους άλλους μās έπε- τράπη να μείνουμε στο καράβι (...)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗ ΒΡΕΤΟΥ, Α΄ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. (...) 'Από τό φινιστρίνι μου είδα τόν Πρόξενο (κατά τίς 11 τό βράδυ) νά ζητεῖ νά κατεβάσουν τή σκάλα νά άνεβῆ στό πλοῖο καί αὐτούς νά ἀρνοῦνται τήν εἴσοδο οὐρόμνοιο. Τελικά τόν ἄφησαν νά άνεβῆ καί τόν ὀδήγησαν στήν τραπεζαρία ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι ὄλοιοι τους γιά νά μιλήσουν. 'Επῆγα καί ἐγώ ἐκεῖ καί κοιτοῦσα ἀπό τήν πόρτα καί ἔτσι ἄκουσα τόν Λιβερέτο νά λέει στόν Πρόξενο ὅτι οἱ ναῦτες θά καθορίσουν τί θά συζητηθεῖ πρῶτα καί τί ὕστερα καί σέ μιά στιγμή εἶπε στους ἄλλους δυνατά νά προσέξουν γιαντί ὁ Πρόξενος θέλει νά τούς διασπάσει. 'Ο Λιβερέτος στή συζήτηση αὐτή μιλοῦσε σέ ὀξύ τόνο γιά λογαριασμό ὄλων, ζητώντας τήν ἀκύρωση τῆς ἀπολύσεώς του καί τήν ἀπομάκρυνση τοῦ πλοιάρχου, ἄλλοῶς θά φεύγανε ὄλοιοι μαζί. 'Ο Πρόξενος πρότεινε νά βρεθεῖ συμβιβαστική λύση καί νά ἐπικρατήσῃ ἡρεμία χωρίς νά χάσει κανείς τή θέση του, ἄλλά κανείς δέν τό δέχτηκε. Μολονότι πολλοί γελοῦσανε κοροῖδευτικά εἰς βάρος του, ὅπως ὁ Ν. Βλάχος, Φ. Μῆτρου, Α. Χαροκόπος καί Κ. Δροῦγκας. (...)

'Ανέβηκα στήν καμπίνα μου ὅπου ἔμεινα μέχρις ὅτου ἔσβησαν τά φῶτα καί εἶδα ἀπό τό φινιστρίνι τούς Βραζιλιάνους νά μπαίνουν στό πλοῖο καί μετά ἀπό λίγο ἀκούστηκε μιά πιστολιά ἔξω ἀπό τήν καμπίνα μου καί μιά ριπή στό ντόκο καί κάποιος πού μου φώναζε νά ἀνοίξω τήν πόρτα. 'Ανοίγοντας μέ ἐπῆραν στό μηχανοστάσιο γιά νά ἠλεκτροδοτήσω καί πάλι τό καράβι, ἄλλά δέν μπόρεσα γιαντί ὁ κεντρικός διακόπτης εἶχε ἀφαιρεθεῖ. Μετά ἀπό κάμποση ὥρα, οἱ ἀστυνομικοί βρῆκαν πού κρυβόταν ὁ Β' Μηχανικός, ὁ ὀποῖος εἶχε ἀφαιρέσει τό διακόπτη γιά νά προκαλέσῃ τή συσκότιση καί ἔτσι βρέθηκε ὁ διακόπτης καί ἠλεκτροδοτήσαμε καί πάλι τό πλοῖο, τό ὀποῖο δύο περίπου ὤρες εἶχε μείνει κατασκότεινο. Οἱ ἀστυνομικοί συγκέντρωσαν ὄλοιο τό πλήρωμα στήν προβλήτα καί μέ ὕπόδειξη τοῦ πλοιάρχου τό χωρίσαν σέ δύο ὀμάδες, μιά τῶν ταραξιῶν καί μιά τῶν μή ἀναμειχθέντων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗ ΣΤΡΑΤΗ, ΘΑΛΑΜΗΠΟΛΟΥ. (...) 'Η ἐξέγερση ἄρχισε κατά τίς 5 τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας καί ἐκράτησε ἕνα 12ωρο περίπου, δηλαδή ὡς τήν ὥρα πού ἐπενέβη καί κατέλαβε τό πλοῖο ἡ Βραζιλιάνικη ἀστυνομία. Οἱ διαθέσεις τῶν ἐξεγερμένων ἦταν τόσο ἄγριες πού ὄλοιοι ἀπό αὐτό τό διάστημα ὁ πλοίαρχος δέν εἶχε τολμήσει νά κατέβῃ ἀπό τό διαμέρισμά του καί δέν εἶχε κανένα ἔλεγχο ἐπάνω στό πλοῖο. 'Αν εἶχε καί τόν παραμικρό ἔλεγχο ἀσφαλῶς δέν θά ἐπέτρεπε στους ἐξεγερθέντας νά κάνουν ὄ,τι ἔκαναν (...) 'Η παρῆα αὐτή πού προανάφερα ἀποτελοῦνταν ἀπό τούς (...) Αὐτούς τους ἤξερα ὅτι ἀπό ἄρκετο καιρό εἶχαν ὀργανωθεῖ σέ ὀμάδα πού κρατοῦσε κοινή γραμμή σέ ὄλα τά θέματα. Μόνο ὁ Γ. Σουργιαδάκης δέν συμμετεῖχε στίς προηγούμενες συγκεντρώσεις τους, ἄλλά τούς ἀκολούθησε γιά πρώτη φορά στήν ἐξέγερση τῆς Δευτέρας ὅπου ὄλοιοι μαζί ἀρνήθηκαν τήν ἐξουσία τοῦ πλοιάρχου νά ἀπολύσει τόν Β' Μηχανικόν. Τό πρωῖο τοῦ Σαββάτου 29 'Ιανουαρίου 1977 μπροστά μου ὁ Π. Λιβερέτος, πάνω στή συζήτηση γιά τό ἔδεσματολόγιο ἀπειλήσε τόν πλοίαρχο ὅτι θά ἀφήσει τή μηχανή χωρίς βάρδιες καί πρόσθεσε ὅτι "μέχρι τῶρα ἔκανες ἐσύ κουμάντο, ἀπό ὄω καί πέρα θά κάνουμε ἐμεῖς". Εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ Σύμβαση δέν ἔχει μέσα ὅτι ἔπρεπε νά ἔχει καί γι' αὐτό "θά τήν συμπληρώσουμε ἐμεῖς". Εἶπε ὅτι δέν ἀναγνωρίζει συμβάσεις. Χθές 3 Φεβρουαρίου κάνοντας ἀπογραφή τῶν προσωπικῶν ἀντικειμένων τοῦ Π. Λιβερέτου στό δωμάτιό του παρουσία τοῦ πλοιάρχου, τοῦ Β' Μηχανικοῦ Βασιλείου Σιούτη, τοῦ Γ' Μηχανικοῦ (...) βρῆκαμε δύο δακτυλογραφημένες ἐξουσιοδοτήσεις πού ἔγραφαν ἡ μία στά ἐγγλέζικα καί ἡ ἄλλη στά πορτογαλικά ὅτι ὁ πλοίαρχος δίνει δικαίωμα στόν Π. Λιβερέτο νά ἀγοράσῃ πιστόλι. (8 λέξεις δυσανάγνωστες)...μιά ὕπογραφή πού ἀμέσως κατάλαβα ὅτι δέν εἶναι τοῦ πλοιάρχου. Καί ὁ ἴδιος ὁ πλοίαρχος εἶπε ἀμέσως ὅτι ἡ ὕπογραφή του εἶναι πλαστογραφημένη. 'Επειδῆ ἐγώ εἶχα ὕπογράψῃ μιά ἔκθεση τοῦ πλοιάρχου σχετική μέ παραπτώματα τοῦ Π. Λιβερέτου, βεβαιώνοντας ὅτι εἶχα προσωπική ἀντίληψη, ὁ Λιβερέτος μέ εἶχε βρῆσει λέγοντάς με "μπάσταρδο" καί "ὑποκείμενο" καί ὁ ἠλεκτρολόγος Α. Χαροκόπος μέ ἀπειλήσε ὅτι ἂν θά μέ βρῆ "στόν Πειραιᾶ θά μέ σκοτώσει". Γίνεται μνεῖα ὅτι ὄντα τά ἀνωτέρω κατετέθησαν αὐθορμητῶς ὕπό τοῦ ἐξετασθέντος καί ὅτι ἡ παροῦσα ἔκθεση ἤρξατο συντασσόμενη τήν 3.30 πρωῖνήν καί ἐπερατῶθη τήν 5ην πρωῖνήν. 'Εφ' ὄω συνετάγη ἡ παροῦσα ἡ ἀνεγνώση παρουσία τοῦ ἐξετασθέντος καί ὕπογράφεται παρά πάντων. ('Υπογραφαί).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ

ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ POLICIA MARITIMA ΤΟΥ ΡΙΟ ΙΑΝΕΡΙΟ

- 4.9.76: Ναυτολόγηση στον Πειραιά. Από Πειραιά *Taragona* Ισπανίας. Φορτώσαμε τσιμέντα για Λάγος. Έκφόρτωση και αναχώρηση για Βραζιλία.
- 9.1.77: "Αφιξη στο *Santos*.
- 16.1.77: "Αφιξη στο *Rio De Janeiro*.
- 16.1.77: Ζητήθηκε από τον καπετάνιο Καρδαμούλα Γεώργιο να εφαρμόσει το έδεσμα - τολόγιο.
- 29.1.77: Άρχισε η εφαρμογή του έδεσματολόγιου. Πήραμε 40 κιβώτια μύρες, ποσότητα πού δικαιούμαστε από 10.1.77 έως 28.1.77. Έγινε έλεγχος στις αποθήκες και τα ψυγεία τροφίμων. Έγινε παραλαβή τροφίμων για πρώτη φορά μπήκε φρέσκο κρέας.
- Σάββατο απόγευμα: Άργία.
- 30.1.77: Άργία.
- 31.1.77: Δευτέρα 10.30.- Έγινε επιθεώρηση στο *Fore Peak* στή δεξαμενή πόσιμου νερού.
- 17.20- 'Ο καπετάνιος με συνοδεία δύο αστυνομικούς με πολιτικά και ό άτζέντης εί- δοποιεί τό Β' μηχανικό σέ 5' λεπτά νά εγκαταλείψει τό πλοίο. Τό υπόλοιπο πλήρω- μα συμπάρισται στο Β' μηχανικό.
- 17.30- Ένοπλοι αστυνομικοί έξω από τό πλοίο.
- 17.32- Σηκώσαμε τή σκάλα.
- 18.00- Βάλαμε τήν ελληνική σημαία και πανώ "Νόμος είναι τό δίκιο του εργάτη" και "ESTAMOS EM GREVE".
- 20.00- Βάλαμε τό πανώ "M/V ΟΥΡΙΝΧΕ ΜΑΙΝΧΟΦ".
- 21.00- Ήρθε ό πρόξενος σιζήτησαμε και έφυγε στίς 01.30 τής 1.2.77.
- 1.2.77: 02.20- Πυροσβεστική πλησίασε τό βαπόρι και ισχυρές δυνάμεις κομάντος.
- 02.30- Επίθεση των κομάντος.
- 02.32- Κράτηση των ηλεκτρομηχανών. Από 02.30 έως 06.30 είχαμε συλληφθεί όλοι και μās έβαλαν σέ κλούβες στο πόρτ-μπανκάζ.
- 07.00- Κρατούμενοι στα κεντρικά κρατητήρια τής *Federal Police*. Κρατητήρια 3X3 μέ τουαλέτα στή μιά γωνία και ντούζ.
- 2.2.77: 3ωρη ανάκριση του Β' μηχανικού και 2ωρη του άνθυποπλοιάρχου από τήν *Federal Police* μέ μεταφραστή τον *Filippe*.
- 3.2.77: Ανάκριση όλων μας στα γραφεία τής *Federal Police* ενώπιον του προξένου και του αρχικαπετάνιου Κουλούση Νικόλαου. Τήν ίδια μέρα τό απόγευμα μās έβγαλαν φωτογραφίες και πήραν αποτυπώματα από όλους μας.
- 4.2.77: Ανακρίσεις από τήν *Policia Maritima* του βοηθού καμα- ρώτου και του άνθυποπλοιάρχου μέ άλλο μεταφραστή.
- 21.30- Μās πήραν απ'τά κεντρικά κρατητήρια και μās πήγαν σέ κρατητήρια τής *Federal* στήν *Plazza Qínze*.
- 7.2.77: Απόγευμα μās πήραν πάλι φωτογραφίες για νά βγάλουν διαβατήρια. Τό βρά- δυ δέν φάγαμε αρχίζοντας άπεργία πείνας.
- 8.2.77: 18.00- Ζητήσαμε γιατρό για τον Έμηνογλου Ρεσμετήν, άρνήθηκαν νά στεί- λουν γιατρό. Η άπεργία πείνας συνεχίζεται κανονικά. Έγινε ό νόμος του λοστρό- μου μέ τήν *Gravia*. Δέν επιτρέψανε στους νεόνυμφους νά ιδωθούνε.
- 9.2.77: Η άπεργία πείνας συνεχίζεται. Στίς 10.00 άρνήθηκαν νά μās δώσουν νε- ρό. Στίς 12.00 μās έδωσαν νερό. 12.10. Ζητήσανε τό Β' μηχανικό έξω. Ζητήσανε ά- κόμα έξω τούς Μήτρου, Χαροκόπο, Βενετσάνο, Λύκο.
- 10.2.77: Η άπεργία συνεχίζεται. Ζητήσαμε πολλές φορές τό γιατρό αλλά μās άρ-

νήθηκαν. 12.45-Έπιστροφή του Β' μηχανικού. Έφαγαν, Καλαϊτζάκης, Δρούγκας, Σερμέτ, Λαδάς.

13.00-Ζητήσαμε γιατρό για τον Βιντζηλαίο, άνθρωπολοίαρχο.

15.00-Διακοπή της άπεργίας πείνας, αφού ο πρόξενος μας υποσχέθηκε ότι το Σάββατο φεύγουμε για Έλλάδα.

19.10-Ο Βιντζηλαίος λιποθυμεί και τελικά τον μεταφέρουμε στο νοσοκομείο.

20.00-Επιστρέφει από το νοσοκομείο ο Βιντζηλαίος.

11.2.77: Γράφει ο Β' μηχανικός Παναγιώτης Λιβέρετος: "Σήμερα στά κρατητήρια της *Federal Police* στην *Plazza Quinze* είμαστε μόνο έννέα άτομα, λείπουν οί Χαροκόπος Άντώνης, Μήτρου Φώτης, Βενετσάνος Γιώργος και Λύκος Γιώργος. Ρωτάμε συνέχεια τί γίνονται, μας άπαντάνε ότι βρίσκονται στά κρατητήρια της Ναυτικής άστυνομίας. Δέν είμαστε καθόλου ήσυχoi γιατί δέν πιστεύουμε καθόλου στους φασίστες. Ξέρουμε ότι άλλα λένε, άλλα έννοούν, άλλα κάνουν. Για παράδειγμα χθές ο πρόξενος πού μας έπισκέφτηκε ίσχυρίστηκε ότι έξω από τό βαπόρι είχαμε πανώ με τό όνομα του Φιντέλ Κάστρο, ένώ δέν είδε άστυνομικούς όπλισμένους έξω από τό βαπόρι. Αυτό τό τελευταίο, πώς είχαμε δηλαδή πανώ με τό όνομα του Φιντέλ Κάστρο μας κάνουν να πιστεύουμε πώς κάποια δίκη μας στήνουν εδώ κάτω. Κάνουμε διάφορες ύποθέσεις. Μερικοί πιστεύουμε ότι τό Σάββατο μας στήνουν δίκη, και τό ότι μας είπανε ότι φεύγουμε για τήν Έλλάδα τό είπαν για να φάμε και να πάμε στη δίκη. Συζητάμε τί στάση θά κρατήσουμε στο δικαστήριο, λέγονται διάφορες γνώμες, αλλά καταλήγουμε ότι τό πιο αξιοπρεπές είναι να μή μιλήσουμε καθόλου μιὰς και ό, τί και να πούμε ή ποινη θά είναι προκαθορισμένη. Μετά σκεφτόμαστε, σε τί είδους φυλακές θά μας πάνε. Στήν είσοδο του λιμανιού είναι ένα νησάκι όπου βρίσκονται οί φυλακές. Άκόμα στο λιμάνι άριστερά από τήν Πιάτσα Μάκκα, εκεί πού ήτανε τό βαπόρι μας, είναι ο ναύσταθμος, και σε ένα ύψωματίκι του ναύσταθμου είναι και κεϊ φυλακές. Πάντως οί περισσότεροι από μας πιστεύουν ότι θά μας πάνε στο νησάκι. Έκει πρέπει να είναι οί φυλακές για τούς πολιτικούς κρατούμενους. Στη συνέχεια σκεφτόμαστε όλοι μας και πώς θά άποδράσουμε. Λέμε πώς άν αύριο δέν φύγουμε, σημαίνει ότι θά μας δικάσουν. Καταστρώνω τό δικό μου σχέδιο άπόδρασης. Χθές πού ήτανε άρρωστος ο Άντρέας Βιντζηλαίος μου έπιτρέψανε καί τον βοήθησα να τον βάλουμε στο φορείο. Ήτανε μια ευκαιρία να τό σκάσω. Τό φορείο σταματά κάπου δέκα μέτρα έξω από τήν κεντρική πόρτα των φυλακών, στην πλατεία *QUINZE* πού είναι μεγάλη και άνοιχτή προς τή θάλασσα. Άν πείσω κάποιον να κάνει πώς είναι βαριά άρρωστος και ξαναγίνουν τα ίδια, μόλις τό βγάλουμε στο φορείο θά πετάξω τίς σαγιονάρες και θά γίνω κατστάρης. Πιστεύω στο πρώτο χιλιόμετρο να πιάσω παγκόσμιο ρεκόρ, αλλά και στη συνέχεια να τά καταφέρω άν και είμαι άρκετά έξαντλημένος. Φαντάζομαι τον έαυτό μου να τρέχει, και τούς χαφιέδες να με κυνηγάνε. Είμαι σίγουρος ότι θά τούς ξεφύγω. Τό πρόβλημα μου είναι ο κόσμος εδώ. Θά τρέξει να με πιάσει να με παραδώσει ή θά με βοηθήσει; Έτσι πού δέν έχω φράγκο στην τσέπη μου, και κάπου θά χρειαστώ βοήθεια, τί θά γίνει; Άλλά και πάλι δέν φοβάμαι. Πιστεύω ότι θά με βοηθήσουν, δέν μπορεί να με παραδώσουν.

Θυμάμαι τή συζήτηση πού έκανα με ένα εργάτη στο λιμάνι. Ή ζωή, μου έλεγε, εδώ, χαμογελάει μόνο στους κεφαλαιούχους, τούς παπάδες και στους στρατιωτικούς. Ο μόνιμος δεκανέας παίρνει γύρω στίς 4.000 κρουζέϊρος τό μήνα, δηλ. 14.000δρχ. Η άστυνομία έλέγχει τό εμπόριο ναρκωτικών, τά καζίνα και τά νυχτερινά κέντρα. Οί άστυνομικοί είναι νταβατζήδες. Για να πάρει ο ναυτικός μια γυναίκα μαζί του στην πύλη του Τελωνείου στην Πιάτσα Μάκκα πρέπει να πληρώσει 100 κρουζέϊρος, δηλ. περίπου 350 δρχ., και άλλα τόσα για να βγει πάλι έξω. Μάλιστα κάνουν και τό έξηξ κόλπο. Δέν σου λένε άμέσως να πληρώσεις, αλλά μόλις περάσεις με τή γυναίκα ένα μέτρο, σου λένε πώς άπαγορεύεται. Άν άπαντήσεις ότι πρέπει να τήν αφήσουν τότε να φύγει...σου λένε πώς τώρα πέρασε μέσα και πλήρωσε. Έμεϊς οί εργάτες παίρνουμε 40 κρουζέϊρος μεροκάματο. Άπ'αυτό πληρώνω 600 κρ. τό μήνα νοίκι, πώς να ζήσω μετά τή γυναίκα μου, τά παιδιά, πώς να ντυθώ, και άν μιλήσει κανείς του κόβουν τό λαργύγι. Στην Κούβα, μου λέει, οί εργάτες δουλεύουνε έξη ώρες τήν ημέρα, από Δευτέρα μέχρι τήν Παρασκευή, έχουνε τό Σάββατο και τήν Κυριακή έλεύθερα. Έδώ τό καλύτερο σήμερα είναι να γίνεις μπαντονέρος. Μοι μιλάει για τήν άπελευθερωμένη περιοχή της Βραζιλίας, προς τά σύνορα της Άργεντινης. Είναι ή μόνη μας έλπίδα, μου λέει, και μου μιλάει για τούς μπαντονέρος

της Ἀργεντινῆς, τό ἀντάρτικο τοῦ *MIR* στή Χιλή καί τόν Τσέ Γκεβάρα.

Κατόπιν σκέφτομαι ποῦ νά πάω. Συζητώντας στό κελί ἄκουσα διάφορες νῶμες. Μιά, νά καταφύγουμε σέ ξένη πρεσβεία καί νά ζητήσουμε πολιτικό ἄσυλο. Αὐτό δέν τό ἐγκρίνω. Ἀπό τήν ἄλλη νά πᾶμε σέ κάποιο ξένο βαπόρι καί νά ζητήσουμε πολιτικό ἄσυλο, ἢ νά κρυφτοῦμε μέσα μέχρι νά φύγει, ἀλλά οὔτε καί αὐτό τό ἐγκρίνω. Τό καλύτερο θά ἦταν νά προσπαθῶ νά φτάσω στήν ἀπελευθερωμένη περιοχή καί νά βρῶ τούς μπαντονέρος. Εἶναι σίγουρο ὅτι σύντομα θά μπορῶ νά κρατῶ ὄπλο. Ἡ χαρά μου θά ἔναι νά σκοτώνω βασανιστές, χαφιέδες, καπιταλιστές, μπάσταρδους.

Καθώς σήμερα δέν μᾶς ἔχουνε ἀνοίξει ὅλη μέρα, ὅλο καί ἐνισχύεται ἡ ἰδέα ὅτι μᾶς ἔχουν στήσει δίκη. Ἀλλά γύρω σίς 18.30 ἐρχεται ὁ δεσμοφύλακας καί μᾶς ἀνοίγει τό κελί, μᾶς λέει νά πλυθοῦμε σύντομα, γιά νά πᾶμε σέ ἄλλη φυλακή νά παραλάβουμε τά πράγματά μας. Πράγματι γύρω σίς 20.00 φεύγουν οἱ πέντε ἀπό μᾶς μέ μία κλοῦβα. Ἡ κλοῦβα ἐπιστρέφει καί μπαίνομε καί οἱ ἄλλοι τέσσερις. Καθώς κάνει ζέστη ἡ κλοῦβα εἶναι ἀπελπιστική. Εἴμαστε στό πίσω μέρος πού ἔχει ἐλάχιστα ἐξαερισμό. Δυό ἀπό μᾶς εἶναι ἕτοιμοι νά κάνουν ἐμετό. Τελικά φτάνομε στά κρατητήρια τῆς ὁμοσπονδιακῆς ἀστυνομίας, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας καί Ξηρᾶς.

12.2.77: Στό ἀεροδρόμιο καί ἀναχώρηση.

13.2.77: Στό ἀεροδρόμιο τῆς Μαδρίτης. 16.00-Φεύγομε ἀπό τή Μαδρίτη. 18.00-Φτάνομε στή Γενεύη. Σταματῶ στή Γενεύη, καί οἱ ὑπόλοιποι φεύγουν γιά τήν Ἀθήνα. Διανυκτερεύω στή Γενεύη.

14.2.77: Φεύγω ἀπό τή Γενεύη γιά τή Γερμανία.

15.2.77: Τηλεφωνιέμαι στήν Ἑλλάδα.

16.2.77: Στέλνω τρία γράμματα στήν Ἑλλάδα".

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

Ἐν Πειραιεῖ σήμερον τὴν 14 Μαρτίου 1977 ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀνθ/ρχος ΛΣ (ΕΥ) ΠΕΡΑΝΤΙΝΟΣ Ἄντωνιος, ὑπηρετῶν στὸ Τμήμα Ἀνακρίσεως τοῦ Κ.Λ.Π. περαιώσας ἔνορκον προανάκρισιν κατὰ μελῶν πληρώματος τοῦ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαία πλοίου "AEOLIAN WIND" Ν.Π. 4570 κατηγορουμένων διότι τὴν 29-1-77 ἔστασίασαν κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ πλοιάρχου εἰς λιμένα ΡΙΟ ΙΑΝΕΙΡΟ καὶ λαβῶν ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκείας μαρτυρικές καταθέσεις καὶ λοιπὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ στοιχεῖα συνήγαγον τὰ κάτωθι:

1. Τὴν 28-1-77 ὁ Β. Μηχ/κός τοῦ πλοίου, ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ Παναγιώτης (ΜΕΘ 19079Β) παρουσίασθη στὸ γραφεῖο τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ ἐδεματολογίου. Ὁ πλοίαρχος ἀπεδέχθη τὸ αἴτημά του.

2. Τὴν 29-1-77 ὁ ἀνωτέρω ναυτικός ἀφοῦ συνεσκέφθη μετὰ ἀριθμοῦ μελῶν τοῦ πληρώματος, ἤξιωσε ἀπὸ τὸν πλοίαρχο ὅπως ἡ τροφοδοσία ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ πλήρωμα ὥστε ὁ καθένας νὰ τρώγῃ ὅτι θέλει, καὶ ἐπίσης ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει οὔτε Νόμους οὔτε Προξενεῖα, σὲ περίπτωση δὲ πού δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸ τὸ αἴτημά του τὸ πλήρωμα διακόπτει τὶς ἐργασίες του καὶ ἀναλαμβάνει τὴ διοίκισιν τοῦ πλοίου.

3. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἤτοι τὴν 31-1-77 ὁ πλοίαρχος κάλεσε τὸν Β' Μηχανικὸν ΛΙΒΕΡΕΤΟ νὰ ἐπισκεφθοῦν μαζὶ τὸ Ἑλληνικὸ Προξενεῖο γιὰ νὰ ἐκθέσουν τὴ δημιουργηθεῖσα κατάστασις. Ὁ Β' Μηχ/κός ὄχι μόνον δὲν ἐδέχθη ἀλλὰ συμπαρασῶρας ἀπὸ τὸ πλήρωμα τούς α) ΜΗΤΡΟΥ Φώτιον, β) ΕΜΙΝΟΓΛΟΥ Ντεμέσιο γ) ΒΕΝΕΤΣΑΝΟ Γεώργιο, δ) ΔΡΟΥΓΚΑ Κων/νον, ε) ΧΑΡΟΚΟΠΟΝ Ἀντώνιο, ζ) ΛΥΚΟ Γεώργιο, η) ΒΟΥΔΟΥΡΗ Δημήτριο, θ) ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗ Ἐμμανουήλ, ι) ΣΟΥΡΓΙΑΔΑΚΗ Γεώργιο, κ) ΔΕΚΟΥΛΑΚΟ Δημήτριο καὶ λ) ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟ Μιχαήλ, ἀπήτησαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχο νὰ ἐπιθεωρήσουν τὶς δεξαμενὲς ὕδατος τοῦ πλοίου τὶς ἀποθήκας καὶ τὰ ψυγεῖα καίτοι οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα εἶχον νὰ πράξουν τοῦτο ἀλλὰ ἐάν εἶχον παράνομα εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν πλοίαρχον, τὴν Ἀσφάλεια πλοίου καὶ τὴν τροφοδοσίαν ἔπρεπε νὰ ἀναφεροῦν εἰς τὴν Προξενικὴν ἢ Λιμενικὴν Ἀρχήν.

4. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ πλοίαρχος μετέβη στὸ Προξενεῖο μαζὶ μὲ τὸν Α' Μηχανικὸ καὶ ἀπέλυσε τὸν Β' Μηχ/κὸ ΛΙΒΕΡΕΤΟ λόγω παραπτώματος.

5. Τὴν 16.00 ὥραν τῆς 31-1-77 ὁ πλοίαρχος ἐπέστρεψε στὸ πλοῖο καὶ ἐγνωστοποίησε στὸν Β' Μηχ/κὸ ΛΙΒΕΡΕΤΟ ὅτι τὸν ἀπέλυσε καὶ σύμφωνα μὲ τὸν Βραζιλιανὸ νόμο, συνοδεία μέχρις ἀεροδρομίου ἀτυνομικοῦ καὶ τοῦ πράκτορος τοῦ πλοίου πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Β' Μηχ/κός ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἀπόλυσή του, ἀλλὰ μετὰ ἀριθμοῦ μελῶν ἐκ τοῦ πληρώματος ἀνύψωσαν τὴν σκάλα τοῦ πλοίου, ἀνήρτησαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου πρὸς τὸν προβλήτα καὶ σεντόνια στὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα μὲ μαρκαδόρο συνθήματα ὡς "ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΕΡΓΟΙ - ΜΠΑΤΙΣΤΑ - CARLOS - ΜΑΙΝΧΟΦ - Ο ΝΟΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ" καὶ ἄλλα ἐνῶ μὲ τὸ μεγάφωνο τοῦ πλοίου μετέδιδαν τραγούδια καὶ συνθήματα.

6. Τὴν 17.30 ὥρα τῆς αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς καταστάσεως συγκεντρώθηκαν ἄνδρες τοῦ Λιμεναρχείου καὶ ἀργότερα ὁ ἴδιος ὁ Λιμεναρχὴς τοῦ ΡΙΟ ὁ ὁποῖος τούς ἐκάλεσε νὰ σταματήσουν τὴ μουσικὴν καὶ νὰ μαζέψουν τὰ σεντόνια καὶ νὰ κατεβάσουν τὴν σκάλα, ὥστε νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐπικοινωνία τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηρὰν, ὅταν δὲ, ἐζήτησε τὸν πλοίαρχο ὁ ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ τοῦ εἶπε ὅτι αὐτός ἦταν ὁ πλοίαρχος, καὶ σ' αὐτὸν νὰ ἔλεγε ὅτι ἤθελε.

7. Ἐπειδὴ ὁ Β' Μηχανικὸς ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν οἱ ΒΙΝΤΖΗΛΛΙΟΣ, ΔΕΚΟΥΛΑΚΟΣ, ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΣ, ΔΡΟΥΓΚΑΣ, ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΥΚΟΣ καὶ ΜΗΤΡΟΥ δὲν συμμορφοῦντο μὲ τὶς ὑποδείξεις τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν, τὴν 23.30 ὥραν ἐκλήθη ὁ πρόξενος, πλὴν ὅμως δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἀνέλθῃ στὸ πλοῖο καὶ τὸν ἐχλεύαζον. Τελικῶς τὴν 0.45 ὥραν τῆς 1-2-77 ἐπέτρεψαν στὸν Πρόξενον νὰ ἐπιβιβασθῇ στὸ πλοῖο καὶ ἔπειτα ἀπὸ συζητήσεις πού διήρκεσαν μέχρι τὴν 02.10 πρωῒνὴν ἀπεφασίσθη ὅπως ἀφοῦ σκεφθοῦν ψυχραιμότερα συναντηθοῦν τὸ πρῶν πού θὰ ἐπέστρεψε στὸ πλοῖο γιὰ νὰ λάβουν τελικὰς ἀποφάσεις.

8. Ἐπειδὴ οἱ ἀνωτέρω παρεκτραπέντες καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Προξένου συνέχισαν νὰ προκαλοῦν τὶς Λιμενικὰς Ἀρχὰς καὶ δὲν συμμορφοῦντο πρὸς τὰς ὑπο-

δείξεις νά σταματήσουν τήν από μεγαφώνου μουσική ἐξυβρίζοντες αὐτούς, οἱ τελευταῖοι ἐπέδραμον ἐπί τοῦ πλοίου πρός ἀποκατάσταση τῆς τάξεως. Κατόπιν τούτου ὁ Β' Μηχανικός ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ κατέβηκε στό Μηχανοστάσιο καί ἐσβησε τίς ἠλεκτρογενήτριες, ὅποτε οἱ ἄνδρες τοῦ Λιμεναρχείου μέσα στό σκοτάδι κτυπώντας διά τῶν ἀστυνομικῶν ράβδων (γκλόμπς) ἀδιακρίτως καί σπάζοντας τίς πόρτες τῶν διαμερισμάτων συνεκέντρωσαν ὅλο τό πλήρωμα καί τούς μετέφεραν δι' αὐτοκινήτου στό κτίριο τῆς Ἀστυνομίας ὅπου ἐνώπιον Εἰσαγγελέως διεξήχθη ἀνάκρισις.

9. Τήν 13.00 ὥρα τῆς 1-2-77 ἐτελείωσαν οἱ ἀνακρίσεις καί ἐθεωρήθησαν ὑπεύθυνοι τῆς στάσεως οἱ κάτωθι ναυτικοί οἱ ὅποιοι καί ἐκρατήθησαν στό κρατητήριο.

α. ΛΙΒΕΡΕΤΟΣ Π. Β' Μηχ/κός β. ΜΗΤΡΟΥ Φ. Γ' Μηχ/κός γ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΣ Λ. Γ' Πλοίαρχος ε. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ Α. Ἡλεκτρολόγος στ. ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΣ Γ. Ναύκληρος ζ. ΔΡΟΥΓΚΑΣ Κ. Ξυλοουργός η. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Μ. Λιπαντής θ. ΒΟΥΡΔΟΥΡΗΣ Δ. Ναύτης ι. ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗΣ Ἐμ. Ναύτης ια. ΕΜΙΝΟΓΛΟΥ Ντ. Καθαριστής ιβ. ΛΥΚΟΣ Γ. Καθαριστής ιγ. ΣΟΥΡΓΙΑΔΑΚΗΣ Γ. Βοηθ. Θαλαμ./λου. Οἱ δέ λοιποὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἐπίσης ἐλεύθερος ἀφέθη καί ὁ Δόκιμος Μηχανικός ΒΛΑΧΟΣ Ν., ἄν καί ἦταν μέλος τῆς ὁμάδος στασιαστῶν.

10. Εἰς τήν φωτογραφίαν τῆς δικογραφίας τῆς Βραζιλιανῆς Ἀστυνομίας δι' ἀριθμῶν διακρίνονται οἱ στασιασταί καί τά ὀνόματά τους, ἡ Ἑλληνική σημαία καί ἡ ἀνυψωμένη σκάλα τοῦ πλοίου.

11. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω ναυτικοί ἐπαλιννοστήθησαν μερίμνη τῆς ἐταιρείας τοῦ πλοίου, τό δέ πλοῖο ὑπέστη σοβαρή οἰκονομική ζημιά λόγω τῆς καθυστερήσεως καί τῆς ἀντικαταστάσεως τόσων μελῶν τοῦ πληρώματος ἀπό τήν Βραζιλίαν.

12. Εἰς τά στοιχεῖα τῆς δικογραφίας ὑφίσταται δακτυλογραφημένον σημεῖωμα φέρον πλαστογραφημένην ὑπογραφήν τοῦ πλοιάρχου εἰς ὃ ἀναφέρεται ὅτι χορηγεῖται εἰς τόν Β' Μηχ/κόν γιά προμήθεια πιστολίου. Λόγω ἐλλείψεως ἀποδείξεων ὅτι ὁ ἀνωτέρω ναυτικός ἐδακτυλογράφησε τό σημεῖωμα καί ἐπλαστογράφησε τήν ὑπογραφήν τοῦ πλοιάρχου δέν δυνάμεθα νά ἀπαγγεῖλομε κατηγορία. Διά τήν ὑπογραφεῖσα ἀπόδειξη παραλαβῆς τροφίμων οὐδέν θέμα ὑφίσταται διότι ταῦτα εἶχον παραγγελεθῆ ἀπό τόν πλοίαρχον.

13. Οἱ ἀνωτέρω κατηγορούμενοι ναυτικοί εἰς τās ἀπολογίας των καί τās μηνυτηρίους ἀναφοράς των κατηγοροῦν τόν πλοίαρχον καί ἕτερα μέλη τοῦ πληρώματος ὅτι τό πλοῖο δέν τηροῦσε τούς ὅρους ἀσφαλείας, δέν ἐτηρεῖτο τό ἐδεσματολόγιον οἱ χῶροι ἐνδικοιτήσεως δέν πληροῦσαν τούς ὅρους ὑγιεινῆς, ἡ σύνθεσις τοῦ πληρώματος ἦτο ἐλλιπής κ.λ.π.

14. Τά ἀνωτέρω ἐάν ἐτύγχανον ἀληθῆ, ἐδικαιολογοῦν καταγγελία τῆς Συμβάσεως Ἐργασίας Ὑπαιτιότητι τοῦ πλοίου ἐνώπιον τῆς Λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς καί οὐχί μονομερῆ λήψιν ἀποφάσεων καί ἐνεργειῶν καί μάλιστα καθ' ὄν χρόνον τό πλοῖον εὐρίσκειται εἰς λιμένα εἰς τόν ὅποιον ἐδρεύει Ἑλληνική Προξενική Ἀρχή.

ΕΠΕΙΔΗ Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι οἱ ἐν παραγράφῳ 9 ἀναφερόμενοι ναυτικοί ἀποτελοῦντες μέλη πληρώματος τοῦ ὑπό Ἑλληνική σημαία πλοίου "AEOLIAN WIND" Ν.Π. 4570 τήν 31-1-77 τοῦ πλοίου ευρισκομένου εἰς λιμένα ΡΙΟ ΙΑΝΕΙΡΟΝ ἐνεργοῦντες ἀπό κοινοῦ ἐστράφησαν δι' ἐξεγέρσεως κατά τῆς ἐξουσίας τοῦ πλοιάρχου.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ Προτείνουμε τήν ποινική καί πειθαρχική δίωξη τῶν ναυτικῶν α) ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ Παναγιώτου τοῦ Εὐαγγέλου, κατοίκου Ἀθηνῶν (Ἀσπροποτάμου 43 Ἄνω Καλαμάκι), β) ΜΗΤΡΟΥ Φωτίου τοῦ Θεοδώρου, κατοίκου Φιλίππων Καβάλας, γ) ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΥ Ἀνδρέα τοῦ Νικηφόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν (ὁδός Μαντῶς Μαυρογένους 7 Ἄγιοι Ἀνάργυροι), δ) ΔΕΚΟΥΛΑΚΟΥ Δημητρίου τοῦ Θεοδώρου κατοίκου Πειραιῶς (ὁδός Κουμουνοῦρου 199 Κερασίνη), ε) ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ Γεωργίου τοῦ Πυθαγόρα, κατοίκου Μυτιληνῶν Σάμου, στ) ΔΡΟΥΓΚΑ Κων/νου τοῦ Νικολάου κατοίκου Ἡλιοκάστρου Ἀργολίδος, ζ) ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ Μιχαῆλ τοῦ Ἰωάννου κατοίκου Ἀθηνῶν (Κρυστάλη 30 Ἄνω Πατήσια), η) ΒΟΥΡΔΟΥΡΗ Δημητρίου τοῦ Κων/νου, κατοίκου Ἀθηνῶν (Τριῶν Ἱεραρχῶν 141), θ) ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗ Ἐμμανουήλ τοῦ Μιχαῆλ, κατοίκου Καλαμαύκας Ἱεράπετρας Λασηθίου, ι) ΣΟΥΡΓΙΑΔΑΚΗ Γεωργίου τοῦ Κων/νου, κατοίκου Κεντρῆ Ἱεράπετρας Λασηθίου, ια) ΛΥΚΟΥ Γεωργίου, κατοίκου Μεσοχωρίου Καρπάθου, ιβ) ΒΛΑΧΟΥ Νικολάου κατοίκου Πατρῶν, ιγ) ΕΜΙΝΟΓΛΟΥ Ντεσμετίν, κατοίκου Ἀλεξ/λεως (ὁδός Ἄβαντος 23), ιδ) ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ Ἀντωνίου, κατοίκου Πειραιῶς (ὁδός Σπ. Λάμπρου 59) γιά παράβαση τῶν ἀρθρῶν 213 καί 249 παρ.1 ἐδαφ.β τοῦ ΝΔ 187/73 περί ΚΑΝΔ.

Ὁ Περαιώσας τήν προανάκρισιν (Ἵπογραφή)

ΜΗΝΥΣΙΣ ΜΑΡΕΙΣΤΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 21 Μαρτίου 1977 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 23.15 ἐνώπιον ἡμῶν τοῦ Ἀρχιφ. (...) παρουσία καί τοῦ 2ου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσληφθέντος Ἀρχιφ. (...) ἐνεφανίσθη ὁ κληθεὶς Βρεττός Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Χαρικλείας ἐπαγγέλεται τόν δικηγόρον (...) ἔγγαμος ἐτῶν 40 (...) Μεθ' ὅ, θεὸς τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὠρκίσθη κατὰ τὰ ἄρθρα 218 καί 212 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. (...)

Καταμηνύω τόν Λιβερέτον Παναγιώτην τοῦ Εὐαγγέλου, ναυτικόν (μηχανικόν Ε.Ν.) (...) ἐπὶ σωματικῆς βλάβης καί ἐξυβρίσει ἐκ προθέσεως ἐν συνδιασμῷ μέ Ν.Δ. 4000/1959, ἦτοι διότι σήμερον 21.3.77 καί ὥραν 22.40 ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς καί ἐκ τῆς στοᾶς Ἀκροπόλ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν πελατῶν μου Λεωνίδα καί Χαραλάμους Μουστάκα τούς ὁποίους εἶχον ὑπερασπίσει εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Μον/λοῦς Πλημ/κείου Πειραιῶς ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ ἑννέα (9) περίπου ὥρας καί εἶχεν μόλις περατωθεῖ. Ἡ ὑπόθεσις ἀφῆρα τὴν ὑπὸ ὀρισμένων μελῶν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου ΑΙΟΛΙΑΝ ΓΟΥΙΝΤ ἰσχυριζομένων καθυστέρησιν μισθῶν τούς ὁποίους οἱ πελάται μου δέν εἶχον καταβάλει διότι κατὰ τῶν ὧν ἄνω ναυτικῶν ὑπῆρχον ἀνταπαιτήσεις ὡς ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς των ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἣν ὑφίσταται ποινική δίωξις κατ' αὐτῶν ἐπὶ στάσει ἐκρεμοῦσα ἐνώπιον τοῦ Β' ἀνακριτοῦ Πειραιῶς.

Εὐθύς ὡς ἔφτασα εἰς τὴν ἔξοδον τῆς στοᾶς ὁ μνησόμενος ὅστις περιλαμβάνετο εἰς τούς μνητάς τῆς ὡς ἄνω ὑποθέσεως, ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν ἔξωθεν τοῦ Πρωτοδικείου συγκεντρωμένων ἀτόμων καί μετὰ λύσεως καί κατὰ τρόπον κτηνώδη μοί ἐπετέθη ἐκ τῶν ὀπισθεν καί μοί κατάφερον ἰσχυρότατον λάκτιομα εἰς τόν ἀριστερόν μηρόν καί κατὰ τὴν πλευράν συνεπεία τοῦ ὁποίου αἰφνιδιάσθην τελείως. Συγχρόνως μοί κατάφερον ἀλλεπάλληλα κτυπήματα διὰ τῶν γρόνθων εἰς τὴν κεφαλὴν κραυγᾶν "πούστη πάρε κι ἄλλη γιὰ τὴν ΜΑΙΝΧΟΦ". Συγχρόνως ἦλθεν καί ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καί ἐνῶ εἶχον περικυκλωθεῖ καί ὑπὸ ἄλλων φίλων του τούς ὁποίους δέν ἀνεγνώρισα μέ ἐκτύπησεν διὰ τῶν γρόνθων του καί πάλιν εἰς τὴν κεφαλὴν καί διὰ τῶν ποδῶν του εἰς τούς μηρούς, ἐνῶ οἱ φίλοι του μέ εἶχον ὠθήσει εἰς θέσιν σχεδόν γονυπετή. Σημειῶν ὅτι ἀπὸ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν μοῦ ἔφυγον τὰ γιαιατὰ τὰ ὁποία μοῦ ἔδωσε ἐκ τῶν ὑστέρων ὁ χωροφύλακας. Ἡ ἐπίθεσις του ἦτο ἀστραπιαία καί δέν ἐπρόφτασαν οἱ συνοδευόντές με ἀδελφοὶ Μουστάκα οὔτε οἱ χωροφύλακες τῆς φρουρᾶς οἱ ὅποιοι καί τελικῶς μέ ἀπέσπασαν ἐκ τῶν χειρῶν του ἐνῶ ὁ μνησόμενος καί οἱ φίλοι του ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἀμέσως μετὰ τὸ ἐπεισόδιον καί ἀφοῦ οἱ χωροφύλακες μέ συνόδευσαν μέχρι τῆς ὁδοῦ Σωτήρος δι' ἀσφάλειάν μου προσῆλθον πρὸς κατάθεσιν τῆς παρούσης καίτοι μετὰ δυσκολίας βαδίζω καί αἰσθάνομαι ζάλην διότι πιστεύω ὅτι ὁ κολασμός τῶν μνησόμενων πρέπει νά εἶναι ἄμεσος καί παραδειγματικός δεδομένου ὅτι οἱ πράξεις του εἶναι πρωτοφανεῖς καί ἐξετελέσθησαν μέ ἰδιόζουσα θρασύτητα καί προκλητικότητα ἐναντι τῆς κοινωνίας (...)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΚΟΝ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑ, ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΑ.
(...) Σήμερον 21.3.77 διεξήχθη ἡ δίκη ἐπὶ μνησέως τῶν ἀπολυθέντων δέκα τριῶν (13) στασιαστῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου "ΑΙΟΛΙΑΝ ΓΟΥΙΝΤ" ἐνώπιον τοῦ Μονομελοῦς Πλημ/κείου Πειραιῶς. Περί ὥραν 22.40 ἐσπερινὴν ὅτε εἶχε περατωθεῖ ἡ δίκη αὕτη καί κατερχόμεθα μέ τόν ἀνεγκυστήρα ἐκ τοῦ β' ὀρόφου πρὸς τὸ ἰσόγειον μετὰ τοῦ δικηγόρου κ. Π. Βρεττοῦ καί τοῦ Πρωτοδίκου κ. Κασαβέτη κατὰ τὴν ἔξοδόν μας ἐκ τῆς στοᾶς τοῦ Ἀκροπόλ πρὸς τὴν ὁδὸν καί ὅταν ὁ κ. Βρεττός ἔφτασε ἐπὶ τὴν πεζοδρομίου ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ ἐμὲ ἐδέχθη ἀπρόκλητον καί ἐν ψυχρῷ ἐπίθεσιν τοῦ μνησόμενου Παναγιώτου Λιβερέτου ὁ ὁποῖος ἀπεσπάσθη ἐξ ὁμάδος πολυπληθοῦς ἀναμενόντων ναυτικῶν καί μέ λύσσα ἐπέπεσεν καί τοῦ κατάφερον ἰσχυρὰ κτυπήματα εἰς τὴν κε-

φαλήν. Συνεπεία τῆς ἀπροκλήτου αὐτῆς ἐπιθέσεως ὁ κ. Βρεττός τὰ ἔχασε καί σχεδόν ἔπεσαν γονυκλιθεῖς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, ὁπότε τοῦ κατέφερε πολλά λακτίσματα. Συνεπεία τῶν γρονθοκοπημάτων εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα τὰ γυαλιὰ τοῦ κ.Βρεττοῦ ἔπεσαν εἰς τὸ ἔδαφος. Μόλις ἀντελήφθη τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν ἔσπευσα νὰ ἐπέμβω πρὸς προστασίαν τοῦ ὁπότε μοῦ ἐπετέθη καὶ μοῦ κατέφερε ἰσχυρὸν λάκτισμα τὸ ὁποῖον ἀπέκρουσα μὲ τὸν χαρτοφύλακά μου ὡς ἀσπίδα. Στίς φωνές μου προσέτρεξαν μέλη τῆς φρουρᾶς τῶν δικαστηρίων τὰ ὁποῖα παρέτυχον ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῇ ἐπιμονῇ ἑνὸς σωματώδους χωροφύλακος ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐφυγαδεύθη ὁ κ. Βρεττός πρὸς τὴν ὁδὸν Σωτῆρος. Στὴν ἀπρόκλητον αὐτὴν ἐπίθεσιν ἔλαβαν μέρος καὶ ἕτεροι ἐκ τῶν ναυτικῶν τοὺς ὁποίους ὁμως δέν μπόρεσα νὰ ἀναγνωρίσω. Ὁ Λιβερέτος καθ' ὄν χρόνον τοῦ κατέφευγεν κτυπήματα τοῦ ἐκραύγαζεν "Πούστη πάρε καὶ αὐτὴ γιὰ τὴν Μάϊνχοφ". (...)

ΣΗΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ

A/A 002 02,00 22-3-77 ΑΔ.ΕΠ.
ΑΠΟ Β'ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΠΡΟΣ Υ.Γ.Α. ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ
ΚΟΙΝ. Α/Τ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Παρακαλοῦμεν προβῆτε εἰς τὴν σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν ἡμῖν ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ αὐτοφόρου τοῦ Λιβερέτου Παναγιώτου τοῦ Εὐαγγέλου, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, μηχανικοῦ Ε.Ν. κατοικοῦ Ἀθηνῶν Ἄνω Καλαμάκι ὁδός Ἀσπροποτάμου 43 (Α/Τ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ) ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΕΠΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΡΘ. 308 ἐν συνδ. μὲ ἀρθ. 1 Ν.Δ. 4000/1959 καὶ 361 πράξεων λαβουσῶν χώραν τὴν 22,40 ὥραν τῆς 21-3-77 ἐξωθεῖν τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκού Πρωτοδικείου Πειραιῶς.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ Α' (ἽΥπογραφή)

ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ

Γιά μᾶς τούς ἐργάτες γιά ὅλους τούς ἐργαζόμενους γιά ὅλο τὸ λαό ὑπάρχει μόνο μιά προοπτική, ἡ πάλη γιὰ τὴν πλήρη κοινωνική ἀπελευθέρωση, γιὰ τὴν κατάργηση κάθε μορφῆς ἐξουσίας. Αὐτό, ἂν λάβει κανεὶς ὑπ' ὄψη του τὴ συγκεκριμένη κατάσταση πού βρισκόμαστε σήμερα μπορεῖ νά γίνει μὲ τὴν αὐτόνομη ὀργάνωση κάθε κλάδου καὶ στὴ συνέχεια μὲ τὴν ἰσότιμη συνεργασία ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν συμφέρον νά ἀμφισβητήσουν τὴ σημερινή κατάσταση.

Μὲ τὴ συμμετοχή μου στὴν προσπάθειά μας νά λύσουμε ἕνα σωρὸ προβλήματά μας στὸ "AEOLIAN WIND" εἶδα ξεκάθαρα ὅλες τὶς πτυχές τῆς ἐξουσίας. Στὸ ὄνομα τοῦ ἐφοπλιστικοῦ κεφάλαιου κινητοποιήθηκε ἡ βραζιλιάνικη χούντα καὶ μᾶς βασάνισε. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ κράτος μὲ ὅλο τὸ μηχανισμό του, καὶ συγκεκριμένα τὸ Υ.Ε.Ν. πού πέτυχε χθὲς νά μᾶς δικάσει μὲ τὴν κατηγορία τῆς στάσης. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Π.Ν.Ο. - ὁ κυβερνητικὸς συνδικαλισμὸς- ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἔτρεχαν νά ποῦν "Ναὶ μὲν, ἀλλά....."

Σ' αὐτὴ μας τὴ συγκεκριμένη πάλη, ἐνάντια στὰ ναυτεργατικά μας συμφέροντα τάχτηκε καὶ ὁ δικηγόρος τῶν ἐφοπλιστῶν Παναγιώτης Βρεττός καὶ τὸ "Προοδευτικὸ" διοικητικὸ συμβούλιο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιᾶ.

"Ἀρχισα τὴν ἀπεργία πείνας γιὰτὶ δὲν δέχομαι τὸν τίτλο τοῦ κατηγορούμενου οὔτε τὶς συνθήκες κράτησής μου. Μὲ κατηγοροῦν γιὰ Ξυλοδαρμὸ τοῦ δικηγόρου Π. Βρεττοῦ πού ὑπερασπιζόταν τούς ἐφοπλιστές καὶ μοῦ ρίχνουν δύο χρόνια φυλακή, ἐνῶ τὶς ἴδιες μέρες ὁ Ἰλαρχος πού σκότωσε ἐν ψυχρῷ τὴ Μαρία Καλαβροῦ στὶς 21. 4.67 δικάζεται τρία χρόνια.

Πραγματικά ξέρω ὅτι εἶμαι ἕνας αἰχμάλωτος πολέμου πού γίνεται ἀνάμεσα στὴν ἐργατική τάξη καὶ τούς ἐκμεταλλευτὲς της, ἀνάμεσα στὴν ἐξουσία καὶ στοὺς ἐξουσιαζόμενους. Καὶ τὴ στιγμή πού ἡ δομὴ, ἡ ὑπαρξη τῆς ἐξουσίας τῶν ἐκμεταλλευτῶν στηρίζεται καθαρά πάνω στὴ βία δὲν ἀναναρωίζουσι σέ μᾶς οὔτε τὴ στοιχειώδη αὐτοάμυνα. Θέλουν νά μᾶς ἐπιβάλουν ἕναν τρόπο ὑπαρξης πού ἂν τὸν δεχτοῦμε πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἔχουμε κανένα δικαίωμα νά λεγόμεστε ἀνθρώποι. Στὴ συνέχεια ὁποῖος ἀμφισβητήσει αὐτὸ τὸ καλοῦπι κινδυνεύει νά βρεθεῖ στὴ φυλακή. Χειρότερο πάντως ἀπὸ τὴ γυμνή βία τῆς ἐξουσίας εἶναι ἡ προπαγάνδα της, ἡ ψυχολογικὴ βία, αὐτὴ πού θέλει νά σέ πείσει ἐσένα τὸν ἴδιο ὅτι εἶσαι κατηγορούμενος. Γι' αὐτούς τούς λόγους κάνω ἀπεργία πείνας.

Οἱ κατηγορούμενοι δὲν ὑπάρχουν μέσα στὸ λαό, μέσα στὴν ἐργατιά. Γιὰ μένα στὴ συγκεκριμένη περίπτωση κατηγορούμενοι εἶναι τὸ ἐφοπλιστικὸ κεφάλαιο, ἡ κρατικὴ ἐξουσία, οἱ λακέδες ψευτοσυνδικαλιστές, καὶ μαζί ὁ δικηγόρος Π. Βρεττός καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιᾶ.

Παναγιώτης Λιβερέτος, Β' Μηχανικός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΕΙΣΤΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ "ΕΠΙΘΕΣΗ"

Κύριε Διευθυντά,

Στό ύπ' αριθ. 504 τής 22/3/77 φύλλον τής εφημερίδος σας (σελ. 2α, στήλη 7η) κατεχωρήθη είδησις σχετική μέ τήν δίκην τών πρακτόρων του πλοίου "ΑΙΟΛΙΑΝ ΓΟΥΙΝΤ" εϊς τό κείμενον δέ περιελήφθησαν καί γεγονότα πού μέ άφοροϋν. Έάν ό άρμόδιος συντάκτης σας παρευρίσκετο στή δίκη, ή είδησις θά άνταπεκρίνετο στήν άλήθεια πού είναι ότι α) ή δίκη άφοροϋσε μηνύσεις (καί όχι άγωγές) τών ναυτικών κατά τών πελατών μου, οί όποιοι δέν ήρνούντο τήν καταβολήν μισθών, άλλ' άπλώς ισχυρίζοντο ότι άφού οί ναυτικοί είχαν άπολυθεϊ από τόν "Έλληνα πρόξενο του Ρίο καί τά φυλλάδιά τους είχαν κατασχεθῆ από τόν Ίδιον για στάση, είχαν τό νόμιμο δικαίωμα νά συμφηφίσουν τά έξοδα παλιννοστήσεως τών ναυτικών (άεροπορικά είσιτήρια) ως καί τά έξοδα άποστολής άντικαταστάσεώς των, έχοντες έγείρει μάλιστα καί σχετική άγωγή πρό τής δίκης.

β) έξώργισα τό άκροατήριο για τίς "κυρίες του βραζιλιανου ήποκόσμου" κλπ. γιατί άπλούστατα αυτές εφάινοντο καθαρά σέ φωτογραφίες πού κατέθεσα στό δικαστήριο καί πού δέν άμφισβητήθηκαν από τούς Ίδιους τούς ναυτικούς όπως επίσης δέν άμφισβητήθηκε καί άλλη φωτογραφία πού κατέθεσα καί έδειχναν καθαρά τό πανώ πού είχαν άναρτήσει στό πλοίο οί ναυτικοί μέ τήν φράσιν "Μ)Υ ΟΥΡΛΙΚΕ ΜΑΙΝΧΟΦ".

γ) Μετά τό τέλος τής δίκης καί στήν έξοδο του δικαστηρίου δέχθηκα άνανδρη, χυδαία καί βάνουση επίθεση άπ' έναν εκ των ναυτικών. Άκριβώς δέ γιατί πολύ σύντομα ό δράστης θά λογοδοτήσει για τίς πράξεις του, άνέφερα παραπάνω ότι ή πληροφορία ήταν ήποβολιμαία καί κατά τήν κρίσιν μου σκοπεύει νά έμφανίση τόν δράστην άμέτοχον τής επίθέσεως αναφέροντας για "συμπαραστάτες των ναυτικών". Όσο για τούς πελάτες μου ή έναντίον τους επίθεση έγινε μόνον όταν προσεπάθησαν νά μέ προστατεύσουν.

Πιστεύω ότι για τήν άποκατάσταση τής άλήθειας θά θελήσετε νά δημοσιεύσητε τήν επιστολήν μου.

Μέ εκτίμηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
Δικηγόρος
Καραϊσκου 111 - Τηλ. 41.23.378
41.17.524 - Πειραιεύς

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ

Συνάδερφοι Ναυτεργάτες: Οί έφοπλιγτές μέ όλο τόν κρατικό μηχανισμό -ΥΕΝ, Λιμενική Άστυνομία, Προξενικά Λιμεναρχεία, Προξενεία- και μέ τή βοήθεια τών ψευτοσυνδικαλιστών τής Π.Ν.Ο. και τών κλαδικών σωματείων, μās έχουμ επιβάλει ένα καθεστώς μισθωτής σκλαβιάς. Τό μοναδικό μας δικαίωμα είναι νά δουλεύουμε άσταμάτητα, νά ξεκουραζόμαστε τόσο όσο χρειάζεται για νά μπορούμε νά ξαναδουλέψουμε. Όσο για τά υπόλοιπα, έχουμ μόνο υποχρεώσεις.

Άλλά άς πιάσουμε τά πράματα από τήν άρχή. Άπό τή στιγμή πού θά σκεφτεί κανείς νά βγάλει φυλλάδιο για νά μπαρκάρει μπαίνει μέσα στά γρανάζια ενός καλοστημένου μηχανισμού καταπίεσης, ίσως του πιο βάρβαρου, ενός μηχανισμού πού μετατρέπει τόν άνθρωπο σε δούλο, σε έξάρτημα άφου ούσιαστικά δέν θά έχει κανένα δικαίωμα παρά μόνο νά ύπακούει στους νόμους του έφοπλισμού. Πραγματικά τί είναι τό φυλλάδιο; Είναι ό ατομικός μας φάκελλος όπως αυτούς πού κάνουν στήν άσφάλεια. Έτσι και σ'αυτό ό καπετάνιος, οί λιμεναρχες και οί προξενικοί λιμεναρχες έχουμ τό δικαίωμα νά σημειώνουμ τό ποιόν του κάθε ναυτικού. Άπολύσεις για λόγους ασθένειας, για στάση, για πειθαρχικό παράπτωμα, ή για έναντίσή του στή θέληση του καπετάνιου, όλα καταγράφουμ και καταλήγουμ στους μεγαλύτερους φακέλους τής λιμενικής άστυνομίας πού έχει για κάθε ναυτικό. Άλήθεια είναι ή δέν είναι καθαρή άστυνόμευση του έπαγγέλματός μας; Στή συνέχεια για νά βρεί κανείς δουλειά γυρίζει στις πιάτσες, στα καφενεία και στα μεσιτικά γραφεία του Πειραιά όπου θά τόν έκμεταλλευτουμ για νά βρεί δουλειά -σήμερα αυτό ισχύει κύρια για τούς άλλοδαπούς ναυτικούς. Κλείνοντας τελικά κάποια δουλειά μέ μία έταιρεία υποχρεώνεται νά υπογράψει σύμβαση εργασίας, πού τό μόνο συνήθως πού συζητάει είναι ό μισθός, και έτσι άφου "συμφωνήσουμ όλοι" οί έφοπλιστές μās υποχρεώνουμ νά υπογράψουμ ότι άποδεχόμαστε τόν Κ.Ι.Ν.Δ.-Κώδικας Ίδιωτικού Ναυτικού Δικαίου- τόν Κ.Δ.Ν.Δ.-Κώδικας Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου- και τόν Π.Π.Κ. Ε.Ν. - Ποινικό και Πειθαρχικό Κώδικα Έμπορικού Ναυτικού. Άκόμα είναι δεχόμαστε τήν Π.Ν.Ο. και τήν άναγνωρίζουμ σάν Συνδικαλιστικό μας Έκπρόσωπο. Οί παραπάνω νομοθεσίες δέν είναι παρά μεταφορά του Στρατιωτικού πνεύματος τής πειθαρχίας και τής Ιεραρχίας στο Έμπορικό Ναυτικό. Μέσα σ'αυτές τίς νομοθεσίες ό ναυτικός δέν είναι παρά ένας αριθμός, χωρίς κανένα δικαίωμα. Τό δικαίωμα τής άπεργίας δέν ύπάρχει. Η άπεργία άποτελεί "στάση" -κατάλυση τών έξουσιών του πλοιάρχου-. Σε καμμία περίπτωση ό ναυτικός δέν μπορεί νά χρησιμοποιήση τό πιο άποτελεσματικό όπλο πού διαθέτει κάθε εργαζόμενος - νά άρνηθεί νά δουλέψει, ακόμα κι όταν ύπάρχουμ τά πιο σοβαρά προβλήματα. Έτσι σε κάθε καράβι, δέν γίνεται συντήρηση και δέν παίρνουμ κανένα μέτρο για τίς σωστικές βάρκες, για τούς πυροσβεστήρες, για τίς άντλίες πυρκαγιάς, ούτε και γίνουμ ποτέ γυμνάσια-για νά μη χάνεται χρόνος από τή δουλειά, μέ άποτέλεσμα νά κινδυνεύει ή ζωή όλων μας. Άντίθετα ό καπετάνιος μέ τήν κλίκα του μās επιβάλλει πολλές φορές νά γίνουμ επισκευές, άκόμη και στο λιμάνι έπειδή ύπάρχει "ανάγκη πλοίου", ενώ οί δουλειές αυτές πρέπει νά γίνουμ από συνεργεία. Άποτέλεσμα αυτής τής κατάστασης είναι νά είμαστε πρώτοι στον κόσμο στα ναύαγια.

Σπάνια τά τρόφιμα πού τρώμε είναι σε καλή κατάσταση, και φρέσκα. Κι αυτό γιατί σχεδόν σε όλα τά ναύαγια ό καπετάνιος αγοράζει ό,τι πιο σκάρτο ύπάρχει στην αγορά, κι έτσι όλοι υποφέρουμ από παθήσεις του στομάχου, έλκη ή παθήσεις του δωδεκαδάκτυλου.

Στή δουλειά πάλι είμαστε υποχρεωμένοι νά δουλεύουμ εκτός από τό όχτώωρο ώρες υπερωρίες, και ακόμα όσες θεωρήσει ό καπετάνιος ότι χρειάζουμ άκόμα. Έδώ πρέπει νά σημειωθεί ότι ή ώρα τής υπερωρίας πληρώνεται λιγότερο άκόμα και από τήν ώρα του μισθού τής σύμβασης, και κατά πολύ λιγότερο από τόν πραγματικό

μισθό πού μέ τόν άγώνα μας έχουμε επιβάλλει. Κι άν άκόμα δέν συμφωνούμε μέ τόν καπετάνιο γιά τίς δουλειές πού θέλει νά γίνουν (έπισκευές κλπ) ή γιά τήν πληρωμή, πάλι πρέπει νά δουλέψουμε.

Γά δλ'αύτα, άλλα άκόμα και γιά κάθε τί πού έχει σχέση μέ τή δουλειά μας άρμόδιοι ν'άποφασίζουν είναι οί λιμενάρχες και οί πρόξενοι πού παίζουν δήθεν τό ρόλο του ουδέτερου, κρατικού διαιτητή, πού στήν πραγματικότητα όμως, ποτέ δέν έχουν δικαίωση ναυτικό, και σ' άλλες τίς περιπτώσεις παίζουν τό ρόλο του μπαμπούλα, άπειλούν και άπολούν τούς ναυτικούς, φορτώνοντάς τους ένα σωρό παραπτώματα. Ποτέ όμως δέν έχουν άπαγορεύσει σέ πλοίο νά ταξιδέψει, όσες έλλείψεις και νά έχει. Από τήν άλλη μεριά ή Π.Ν.Ο. και τά κλαδικά σωματεία παίζοντας τό παιχνίδι του έφοπλισμού μας ζητάνε νά παραιτηθούμε από τόν διεκδικητικό άγώνα στό χώρο τής δουλειάς, και νά έξουσιοδοτήσουμε τούς κυρίους αυτούς νά μας λύσουν τά προβλήματά μας. Αυτό όμως σημαίνει παραίτηση από τόν άγώνα, άποδοχή τής μισθωτής σκλαβιάς μας.

Οί προοπτικές γιά τή λύση τών προβλημάτων μας, είναι στό βαπόρι πού δουλεύουμε, πού είναι και ό χώρος τής ταξικής σύγκρουσης. Γιατί βαπόρι χωρίς προβλήματα δέν ύπάρχει, και εκεί, πολλοί από μας, καμιά φορά και όλοι, συγκρούονται καθημερινά μέ τήν έξουσία του καπετάνιου. Αύτός ό άγώνας πρέπει νά γίνεται από όλους μας μέσα στό βαπόρι, ανεξάρτητα από ειδικότητα, ενάντια στήν καταπίεση πού μας επιβάλλει ό έφοπλισμός και οί ύποτακτικοί του.

Συνάδερφοι, έμεις οί ναυτεργάτες του *AEOLIAN WIND* έχοντας τήν πείρα γιά όλα όσα συμβαίνουν στό πλοίο, τής εκμετάλλευσής μας από τούς έφοπλιστές και τών ύπηρετών τους, μέ τή συναδέρφωσή μας και τόν άγώνα μας ύποχρεώσαμε τόν καπετάνιο Καρδαμήλα νά εφαρμόσει τό έδεσματολόγιο, και νά γίνει έλεγχος από μας τούς ίδιους, στό σωστικά, στό πυροσβεστικά, στίς δεξαμενές πόσιμου νερού, μέ τή θέληση νά ζήσουμε σαν άνθρωποι.

Σ' άπάντηση ό πλοίαρχος μέ συνεργάτη τόν έλληνα πρόξενο και τή βραζιλιάνικη άστυνομία μας έπιτεθήκανε μας βασάνισαν και μείναμε 20 μέρες στό μπουντρούμι τής Βραζιλίας. Μόλις φτάσαμε στόν Πειραιά μας έχουν στήσει δίκες μέ τήν κατηγορία τής "στάσης". Στο πρωτόβάθμιο πειθαρχικό μας άθρώνουν, άλλα ό ίδιος ό Παπαδόγγονας μας στέλνει μέ τήν έφεση πού κάνει στό Δευτεροβάθμιο, όπου... φυσικά μας καταδικάζουν, τούς περισσότερους από μας, μέ βαρειές ποινές, στέρσης φυλαδίου από 12 μήνες μέχρι 30.

Άλλα και ή καταδίκη του Β' μηχανικού Λιβερέτου σέ δύο χρόνια φυλάκισης μετά από μήνυση πού του έκανε ό δικηγόρος τών έφοπλιστών Π. Βρεττός επειδή τόν θέωρησε ύπαίτιο έπεισόδιου πού έγινε μετά από τή δίκη τών έφοπλιστών στόν Πειραιά - επειδή δέν πλήρωναν τά δεδουλευμένα στό πλήρωμα - δέν είναι άσχετη μέ τόν άγώνα κατασκευοφάντησης τών αγωνιστών ναυτικών του *AEOLIAN WIND* και κάθε αγωνιστή πού τολμάει και ζητάει τό δικίό του, σαν άλήτη και ύποπτου. Ό συνάδερφος Λιβερέτος βρίσκεται τώρα στίς φυλακές του Κορυδαλλού και δικάζεται στό Έφετείο στίς 29 του Ιούλη, και ζητάει τή συμπάρσταση όλων τών ναυτικών.

Συνάδερφοι: Γιά νά πετύχουμε τήν κατάργηση τής έφοπλιστικής νομοθεσίας. Γιά νά κερδίσουμε τό δικαίωμα στήν άπεργία. Γιά νά μπορούμε νά έχουμε τόν έλεγχο στίς συνθήκες ασφάλειας, χρειάζεται καθημερινή πάλη. Στή Βραζιλία όταν μας επιτέθηκε ή άστυνομία άπαντήσαμε μέ σηκωμένες τίς γροθιές:

ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Νά σηκώσουμε όλοι τίς γροθιές χρειάζεται.

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ.

ΟΙ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ "AEOLIAN WIND" ΑΘΗΝΑ
9.7.77

ΘΑΝΑΤΟΣ ΛΑΣΠΗ ΣΚΥΛΕΥΣΗ

* -"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ" 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977:ΜΗΤΕΡΑ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ:"ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΜΟΥ".Μητέρα και αδελφή αυτοπυρποληθέντος ναυτικού προέβησαν σέ γραπτή καταγγελία μέ την όποία κατηγοροῦν τους κομμουνιστάς ώς δολοφόνους τοῦ Παναγιώτου Λιβερέτου, 30 ἐτῶν, ό όποιος εἶχε λάβει μέρος εἰς τήν γνωστήν ὑπόθεσιν τοῦ φορτηγοῦ πλοίου "Αἰόλιαν Γουίντ".

Αἱ κυρίαί Ἐλένη Λιβερέτου μητέρα τοῦ τραγικοῦ ναυτικοῦ καί Φρειδερίκη Ἰωαννίδου-Λιβερέτου, ἀδελφή τοῦ αυτοπυρποληθέντος, παρουσία τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Παπαθανασίου, ὑπέγραψαν χτές δήλωσιν, ἡ όποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Θέλουμε νά καταγγείλουμε μέ τή δήλωσιν αὐτή τό θάνατο τοῦ γιοῦ καί ἀδελφοῦ μας Παναγιώτη Λιβερέτου, 30 ἐτῶν, σάν ἔγκλημα πού διέπραξαν οἱ ὁμοῦδεάτες του κομμουνιστές. Ὁ ἀδελφός μου αυτοπυρπολήθηκε στήν ταρατσα τοῦ σπιτιοῦ μας, στίς 22 Αὐγούστου, ὥρα 4 τό πρωί, μετά ἀπό δημοσίευση, ὑπό ἀριστεροῦ δικηγόρου, στίς ἑφημερίδες, ἔτι ό γιός καί ἀδελφός μας τοῦ εἶχε ζητήσει συγγνώμη σέ δίκη, τοῦ ἑφτελείου, πού τόν εἶχε στήν πραγματικότητα ἀθώώσει.

Γιά τήν καταδίκη τοῦ Λιβερέτου πρωτοδίκως, εἶχε καταθέσει ἔγγραφο στήν Εἰσαγγελία καί τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιᾶ, πού ὡς γνωστόν ἀποτελεῖται στή μεγάλη πλειοψηφία του, ἀπό ἀριστερούς τοῦ ΚΚΕἔσωτ. καί τοῦ ΚΚΕἔξωτ.

Ὁ Παν. Λιβερέτος ὑπῆρξε ἀγνός ἀγωνιστής καί πάλαψε γιά τίς ἰδέες του, ἔδωσε μάχη στή Βραζιλία μέ τό πλοῖο "Αἰόλιαν Γουίντ", ἀλλά δυστυχῶς οἱ ἐλπίδες του διαψεύστηκαν. Οἱ ἴδιοι οἱ ὁμοῦδεάτες του τόν πρόδωσαν".

Ἐλένη Λιβερέτου, μητέρα
Φρειδερίκη Ἰωαννίδου - Λιβερέτου,
ἀδελφή
Μπραχάμι 2.9.1977

* -"ΑΥΓΗ" 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977: ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ. ΧΑΛΚΕΥΜΕΝΗ "ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ" ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕ Ο "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ". Πλαστή καί χαλκευμένη ἦταν ἡ "καταγγελία" πού δημοσίευσε ό "Ελεύθερος Κόσμος", ἡ "Βραδυνή" καί ό "Ἑλληνικός Βορρᾶς" γιά δῆθεν εὐθύνη τῶν κομμουνιστῶν στό θάνατο τοῦ τραγικοῦ Παν. Λιβερέτου, καί εἰδικά τοῦ ΚΚΕἔσωτ.

Ἡ μητέρα του καί ἡ ἀδελφή του μέ ἐνυπόγραφη καταγγελία τους ἀποκαλύπτουν τή σκευωρία πού μεθοδεύτηκε σέ βάρος τους καί σέ βάρος τῆς μνήμης τοῦ τραγικοῦ μηχανικοῦ τοῦ "Αἰόλιαν Γουίντ" Παν. Λιβερέτου.

Τό πλήρες κείμενο τῆς ἐνυπόγραφης καταγγελίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στίς 22 Αὐγούστου πλάκωσε τό σπιτικό μας μιά συμφορᾶ ἀβάσταχτη. Πέθανε ό γιός καί ἀδελφός μας.

Μετά παρέλευση ὀλίγων ἡμερῶν, ἄρχισε καθημερινῶς μιά ἐνόχληση ἀπό μέρος τοῦ κ. Παπαθανασίου καί τοῦ δημοσιογράφου Φύτρα (Σημ. "Α": πού εἶπε ὅτι ἐνεργεῖ γιά λογαριασμό τῆς "Ελευθεροτυπίας", ἀντί τοῦ "Ελεύθερου Κόσμου", ὅπου καί δημοσιεύτηκε ἡ χαλκευμένη καταγγελία), οἱ όποιοι μή σεβόμενοι τόν πόνο μας, ζήτησαν μέ ἐπιμονή νά ἀφιερῶσουμε ἕνα ρεπορτάζ στή μνήμη του.

Μετά ἀπό καθημερινές ἐνοχλήσεις καί ἀρνήσεις δικές μας, (λόγω τοῦ μεγάλου πόνου μας καί τῆς ὀδύνης), δεχτήκαμε ἐν ὄψει τοῦ μνημοσύνου νά γραφεῖ κάτι στή μνήμη του.

Οἱ "κύριοι" αὐτοί ἐμφανίστηκαν ὡς δημοκρατικοί, μᾶς ξεγέλασαν καί ἐκμεταλλεούμενοι τήν ὀργή μας ἐναντίον ἑνός Ἐδαίτη δικηγόρου, τοῦ κ. Βρεττοῦ, γράψανε

ένα κείμενο, μās τό διαβάσαμε καί τό υπογράψαμε χωρίς δυστυχώς νά τό διαβάσουμε, λόγω τού πόνου μας καί τής έμπιστοσύνης πού τούς δείξαμε.

Άλλά, μέ έκπληξη διαβάσαμε, κάτω άπό μεγάλους τίτλους στόν "Έλ.Κόσμο" καί στόν "Βραδυνή", πράγματα τελείως αντίθετα μέ αυτά πού μās διαβάσαμε καί πού είπαμε.

Δηλαδή, πρόκειται γιά μιá άπάτη τήν όποία δέν μπορούμε δυστυχώς νά άποδείξουμε αλλά θεωρούμε χρέος μας νά καταγγείλουμε.

Ή μητέρα του Έλένη Λιβερέτου
Ή άδελφή του
Φρειδερίκη Ίωάν. Λιβερέτου

* -"ΑΥΓΗ" 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977: Ο Κ.Γ.ΦΥΤΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ. Σχετικά μέ τή χθεσινή έπιστολή τής μητέρας καί τής άδελφής τού Παν. Λιβερέτου, λάβαμε άπό τόν δημοσιογράφο κ. Γιάννη Φύτρα τήν έξής έπιστολή, τήν όποία καί δημοσιεύουμε όλόκληρη:

Κύριε Διευθυντά,

Έπικαλούμενος τή δημοσιογραφική δεοντολογία καί τό ένδιαφέρον σας γιά τήν άλήθεια - χωρίς νά χρειαστεί ή έπίκληση τού Νόμου περί Τύπου - μιá καί ύπηρεα καί συντάκτης τής "ΑΥΓΗΣ" τό 1974, σās πληροφωρώ σχετικά μέ τή δημοσιευθεΐσα έπιστολή μητέρας καί άδελφής Λιβερέτου, τά έξής:

1. Ήλθα σέ άπ'εύθείας έπαφή μέ τίς κυρίες Φρειδερίκη Ίωαννίδη-Λιβερέτου καί Έλένη Λιβερέτου στίς 22 Σεπτεμβρίου 1977 μετά άπό έπανειλημμένες, τηλεφωνικές έπικλήσεις τής πρώτης ώς καί τού Πειραιώτη δικηγόρου κ.Γ.Παπαθανασίου, ύποψηφίου τού ΠΑΣΟΚ στόν Πειραιά, τό 1974.

2. Ή ύπογεγραμμένη, άπό τίς δύο κυρίες δήλωση, γράφτηκε καί διαβάστηκε έπανειλημμένως παρουσία τού κ. Παπαθανασίου, τού φωτορεπόρτερ Δημ. Πουλακίδα καί άλλου συγγενικοῦ τους προσώπου.

3. Όπως γίνεται φανερό ή άκρίβεια τού περιεχομένου τής δηλώσεως εκείνης βαρύνει άποκλειστικά τίς ίδιες καί ή παρουσία άλλωστε δικηγόρου δέν μπορούσε νά είχε κανένα άλλο νόημα παρά γιά τόν έλεγχο τού κειμένου.

4. Τή δήλωση, ώς δημοσιογραφικό ύλικό καί όπως γίνεται καθημερινώς, τήν έδωσα στούς Πειραιεΐς συναδέλφους μου, οί όποιοι καλύπτουν τό ναυτιλιακό ρεπορτάζ στίς άθηναικές έφημερίδες, μηδέ εξαιρουμένων τής έφημερίδας σας καί τού "Ριζοσπάστη".

5. Βέβαια, είναι σεβαστός ό πόνος τών έπιστολογράφων σας, αλλά αυτός δέν νομίζω ότι τούς δίνει τό δικαίωμα νά έμφανίζονται ότι δέν διάβασαν τό τί υπέγραψαν. Έκτός βεβαίως καί άν προσπαθοῦν έτσι νά καλυφθοῦν γιά τίς άνακρίβειες τής δήλωσής τους.

6. Οί δημοσιογράφοι όταν άσκοῦν τό επαγγελματικό τους καθήκον δέν δηλώνουν τά πολιτικά τους φρονήματα, στήν πηγή τής είδησής τους. Διερωτώμαι όμως: Ή πρώτη δήλωση τών κυριών θά ήταν διαφορετική, άνάλογα μέ τήν δική μου πολιτική τοποθέτηση;

7. Πιστεύω ότι οί έπιστολογράφοι σας μακράν άπό όποιαδήποτε έπιρροή θά θελήσουν νά παραδεχτοῦν τό φοβερό, είς βάρος μου λάθος τους, ώστε νά μήν ύποχρεωθώ κι έγώ νά καταφύγω στή Δικαιοσύνη.

Μετά τιμής
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΥΤΡΑΣ

(ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ)

ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ

ΜΕ ΤΙΣ ΥΠΟΥΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑ ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΡΜΠΗ

**Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ, Η ΕΝΑΓΩΝΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΚΡΙΨΗΣ – ΣΥ-
ΣΚΟΤΙΣΗΣ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ, Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΤΗΣ, Η ΕΝΤΕΧΝΗ – ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΣΚΕΜΜΕΝΗ ΠΡΟ-
ΛΕΙΑΝΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΣΕ – ΤΟ
ΛΙΓΟΤΕΡΟ – ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΕΝΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ –**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ
ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΦΙΕΔΕΣ ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΠΡΕΖΑΚΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΝΟΥΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΦΥΤΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΕΥ-
ΘΥΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ.

ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Έκδόθηκε από τη «Διεθνή Βιβλιοθήκη». Έκτυπώθηκε συνολικά σέ 12.000 αντίτυπα. Κυκλοφόρησε δύο ημέρες μετά την καταστολή του κινήματος των καταλήψεων και άφισσοκολήθηκε μέ τή συμβολή έκασοντάδων συντρόφων στην Άθήνα και σέ πολλές έπαρχιακές πόλεις. (Ή άθέμιτη αυτή δημοσιοποίηση θεωρήθηκε άναγκαία).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΩΤΗ

Εμείς οι: Ακτύπης Νίκος, Μανέλης Άλέκος, Μπ. Αντώνης, Παγώνης Σπύρος, εκ των οποίων μόνο ο Αλέκος Μανέλης γνωρίζει προσωπικά τον Χρήστο Κωνσταντινίδη δηλώνουμε ότι έχουμε ακούσει - στη διάρκεια του τελευταίου μήνα και σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα - μέσα στο διβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, τον Γιώργο Γαρμπή να ισχυρίζεται ότι γνωρίζει με απόλυτη βεβαιότητα, ύστερα από διασταυρωμένες πληροφορίες που πήρε από πηγές στις οποίες ισχυρίζεται ότι έχει απόλυτη εμπιστοσύνη, πως: Ο Χρήστος Κωνσταντινίδης κάνει χρήση και προωθεί την ηρωίνη. Ο ισχυρισμός αυτός έγινε κατ' επιλογή σε άτομα που δεν γνωρίζουν τον Χρήστο Κωνσταντινίδη.

Επειδή όπως διαπιστώθηκε και εκ των υστέρων, απ' την υπαναχώρηση του Γιώργου Γαρμπή πάνω στα λεγόμενά του - μετά από αβίαστη ανοιχτή αντιπαράθεση στην πλατεία Εξαρχείων μπροστά σε πολλούς συντρόφους - ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί μια ύπουλη και συστηματικά καλλιεργημένη λάσπη που προσβάλλει την υπόσταση και την αξιοπρέπεια ενός συντρόφου (που κατ' επανάληψη έχει πολεμήσει την ιδεολογία και τον κόσμο της ηρωίνης) και προλείπει το έδαφος για αστυνομική καταστολή, το καταγγέλουμε.

Αθήνα 23/10/1982

Ακτύπης Νίκος
Μανέλης Αλέκος
Μπαρίκος Αντώνης
Παγώνης Σπύρος

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Οί σύντροφοι οί όποίοι ύπογράφουν τό παρακάτω σημείωμα ύπήρξαν μάρτυρες του ακόλουθου γεγονότος:

Τό βράδυ τής 19ης 'Οκτωβρίου '82 στην πλατεία 'Εξαρχείων ό Χρήστος Κωνσταντινίδης άφού διάβασε τή δήλωση του Νίκου 'Ακτύπη, όπου αναφέρεται ότι: «ό Γαρμπής ισχυρίζεται μπροστά σέ κόσμο στό μαγαζί του ότι ό Χρήστος Κωνσταντινίδης προωθεί τήν ήρωϊνη», έζήτησε από τόν Γιώργο Γαρμπή έξηγήσεις.

'Αρχικά ό Γιώργος Γαρμπής άρνήθηκε τά πάντα.

'Η άπροσδόκητη έπανεμφάνιση του Νίκου 'Ακτύπη στόν χώρο τής συζήτησης ύπήρξε καταλυτική.

'Η άρχική κατηγορηματική άρνηση διαφοροποιήθηκε σέ μερική άποδοχή: «Είπα ότι ό Χρήστος Κωνσταντινίδης προωθούσε ήρωϊνη μονάχα σέ δύο άτομα». 'Επικαλέστηκε σάν πηγή τής πληροφορίας τήν όποία αναπαρήγαγε, μιά καθηγήτρια φίλη του Κ. Καστοριάδη.

'Η συνειδητή άναπαράγωγη τής συκοφαντίας δέν διαφέρει στό έλάχιστο από τήν κατασκευή τής. Παρ' όλα αυτά όπως πληροφορηθήκαμε άργότερα, ή καθηγήτρια πού είναι ύπαρκτό πρόσωπο, όχι μόνο άρνήθηκε κατηγορηματικά κάτω τέτοιο, αλλά διαβεβαίωσε ότι ένοιωσε τρομερή ταραχή όταν πρό μηνών ό Γ. Γαρμπής στό βιβλιοπωλείο «'Ελεύθερος Τύπος» τής είπε ό ίδιος τή συκοφαντία πού θέλησε εκ των ύστερων νά άποδόσει σ' εκείνην. Φίλοι και παλιοί συναγωνιστές τής, όπως ό σύντροφος Α. Στίνας, μπορούν νά διαβεβαιώσουν γιά τήν ήθική τής άκεραιότητα.

Στή συνέχεια τής συζήτησης ό Χ. Κωνσταντινίδης θεωρώντας ότι ή σοβαρότητα του γεγονότος δέν διαφοροποιείται άν πρόκειται γιά 2 ή 3 ή 15 άτομα τόν έκάλεσε να ζητήσει προς τό παρόν συγγνώμη μπροστά σέ όλους τούς παρενρισκομένους συντρόφους.

'Ο Γιώργος Γαρμπής άπάντησε μονολεκτικά: «Συγγνώμη»

'Ο Χρήστος Κωνσταντινίδης τόν έφτυσε στά μούτρα λέγοντας: «Σκουλίκι δέν έχεις άξιοπρέπεια» και τόν χαστούκισε.

"Όλοι έμείς, πού παρενβεθήκαμε στό παραπάνω γεγονός και ύπογράφουμε παρακάτω έχουμε νά δηλώσουμε τά έξης: Γνωρίζοντας τόν Χ. Κωνσταντινίδη άρκετά χρόνια σάν φίλο και σύντροφο στίς κοινωνικές συγκρούσεις, μπορούμε νά δεβαιώσουμε ότι πάντοτε στάθηκε άτεγκτος πολέμιος σέ όλα τά επίπεδα άπέναντι στό κατ' έξοχήν ναρκωτικό πού προώθησαν οί κρατικοί μηχανισμοί στην 'Ελλάδα από τό 1978 μέ σκοπό τήν άδρανοποίηση και τή φυτοποίηση τμήματος τής ριζοσπαστικής νεολαίας. Κατά συνέπεια, θεωρούμε προφανές ότι ή κατασκευή τής συκοφαντίας από τόν Γιώργο Γαρμπή, καλλιεργει τό έδαφος τής άστυνομικής παρέμβασης.

'Αντρέας Κανελλίδης
Μιχαήλ Πρωτοψάλτης
'Ηλίας Πολίτης
Σπύρος Κογιάννης
Τάκης Βαρελάς
Γιώργος Διαλλινάς
Ναπολέον Τζανέτος
Νίκος Πρατσίνης

